

0:00:00 **P:** Hát, szervusztok, Kedves Ládász Barátaink!

Ez itt a GeoRádió nulladik vagy első adása. Életemben ilyet nem csináltam. Úgyhogy minden hülyeséget nézzetek el nekem! Október huszonkettedikét írunk, ha jól számolok, kettőezertízben. És... mai rádióadásunk vagy fájlunk első vendége... a Geopápa néven is ismeretes Kumin Ferenc, akit a geocaching.hu-n egyébként [kumin](#) néven találtok meg. Picit nehéz... nehéz a dolog, mert Ferkó azért nagyon-nagyon a... az elejétől benne van a dolgokban, tehát nem nagyon tudok egy... egy... egyszerű kérdést föltenni neki. Úgyhogy egy olyannal indítanék, Ferenc, hogy... hogy csöppentél Te bele a geocachingbe? Hogy jött szembe Veled ez a dolog?

Induljunk az alapoktól!

F: Ö... Nem olyan... Sz'tem elmondtam már párszor, de lehet, hogy... lehet, hogy ennyire... ennyire pőrén még nem, hogy... valamelyik akkoriban nyílt ilyen nagy elektronikai áruházban bóklásztam. Jó... jó sok időt el akkoriban tudtam tölteni ezeken a helyeken. És mint azt utóbb megtudtam, amikor a geocaching beindult, ez nagyjából minden geokesserre igaz volt, hogy szabadidejük jelentős részét ott töltötték. És az egyik vitrinben megláttam egy... egy Garmin kissárgát. És... és borzasztóan tetszett. Úgy nagyjából felfogtam, hogy mire jó. És... és nagyon elkezdtem vágyakozni egy ilyen cucc iránt. És az volt bennem, hogy... milyen jó lenne ez így... így a mindenféle hegyikerékpározási futamok közben. Nem tévednék el. Ezt hittem. Azóta már tudom, hogy egy térkép nélküli GPS-szel pont ugyanúgy el lehet tévedni, de ez akkor nem... nem tűnt ennyire egyértelműnek. És az az egy bajom volt vele, hogy ott volt mellette az árcédula is és pontosan tudtam, hogy nem akarok ennyit kiadni egy ilyen holmiért, amire azért olyan nagyon durván nincsen szükségem. És... és akkor ez így... ez így ott fészket vert az agyamba. És akkor nem sokkal rá ültem a számítógép előtt - 2001. volt, tehát még nem is otthon, hanem... hanem benn az iskolában a számítógépteremben - és interneteztem. És találtam egy olyan hírt - az indexen volt, azt hiszem - ami az amerikai geocachingról szólt. Már nem magáról a geocachingról adtak hírt, mert azon már túl voltunk, ugye, akkor egy éves volt a... a com működése...

0:02:30 **P:** Tehát 2001-et írunk...

F: 2001-et írunk. 2001. tavaszát. És... és akkor az volt a hír, hogy egy... hogy egy film promóciójához felhasználják a... a... az amerikai geocachinget. És az... azt hiszem, hogy Majmok bolygójának volt valami remake-je, vagy új epizódja - fene tudja már. És... és erről szólt, hogy... hogy micsoda újszerű promóció egy filmbemutatóhoz. Különböző ilyen Majmok bolygójás ajándékok vannak erre direkt létrehozott ládába elrejtve. És akkor ezt a részt a geocaching.com szárnyai alá vette ezt a dolgot. És... és akkor így kezdtem el kicsit úgy nézni, hogy mi ez az egész. Akkor í... így derült ki. Akkor nagyon vadul erre rászálltam. És... és ami információt lehetett - akkor már nemcsak a geocachingról, hanem a GPS-technológiáról is - beszippanyúztam magamba. És ez nagyon... nagyon elkezdte az agyamat jártni. Ö... És még azt is megláttam akkor, hogy már van egy magyar láda. Egy kicsit ez bosszantott is, mert rögtön kitaláltam, hogy ezt én elsőként meg fogom tenni. De amúgy még nem volt az a... az a pont-hu domén nem volt... lefoglalva. Azt sikerült akkor lefoglalni. Éppen akkoriban volt egy akció és gyorsan lefoglaltam a domént. É... és annyit találtam ki, hogy - és körül-belül ezt volt a geocaching.hu-nak az üzleti modellje vagy terve - hogy én csinállok egy ilyen nagyon egyszerű magyar oldalt és meg fogom kérni a Garmin magyarországi forgalmazóját, hogy legyen ennek a támogatója. És nem pénzt fogok kérni tőle, hanem egy olyan GPS-t, amit én kinéztem magamnak minden tartozékával.

0:04:05 **P:** Ez a nagyon egyszerű oldal ez még a freewebs volt, amit Te gyártottál.

F: Igen. Ezt az akciós domén... doménjegyzést ezt a freeweb kínálta. Mert egyébként... egyébként akkor még drága volt domént is bejegyezni. Tehát így... próbáltam ezt így egy nagyon

1 Magyar Peter (magpet) szíves engedélyével (2015.05.05. 13:52:39)

minimalista projektként... Én egyetemista voltam, nem akartam ebbe túl sok pénzt befektetni. Lényegében nulla pénz befektetéssel. Igazából azt gondoltam, hogy ha a végén úgy jövök ki, hogy kapok egy... kapok egy GPS-t érte, akkor ez egy jó buli volt. És ehhez az akkori programozótudásommal, ami azóta sem nagyon gazdagodott, annak alapján elkészítettem egy ilyen nagyon egyszerű, buta HTML -oldalt, aminek, ugye, az új adatok felvétele az úgy ment, hogy nekem küldtek egy e-mailt és én szépen bele... beleprogramoztam ebbe a há... belepro... há... beleírtam a HTML-oldalba a következő láda koordinátáit. És...

0:04:50 **P:** Ez... ez az oldal, ami a mai napig a freeweb szerverén megtalálható, ha az ember ügyesen kattint.

F: Hát, most én nem néztem az utóbbi időben. Hogyha Te igen...

P: Megvan!

F: ...akkor így van.

P: Megvan. Létezik.

F: Igen. Igen.

P: Még a bolt-oldal is megvan ilyen százhetvezres Vista-árral például...

F: Igen. Igen.

P: ...és hasonló. És a klasszikusan nagyon rövid ládaleírásokkal. Tehát ez... ez a dolog még megtekinthető. Ha jól tudom, freeweb.hu/geocaching vagy valami efféle címen.

F: Igeen. És 2001. nya... nyarán történt meg ez az egész. Hát ezt nagyjából... nagyjából tudjátok a dátumokat. Mer' ugye júniusban volt elrejtve az első láda. Akkor szoktuk megülni így a születésnapját a geocachingnek. De az nem... nem azonos az én oldalam nyitásával. Szerintem az egy hónappal rá következett. És a második ládát már én rejtettem el. Szinte aznap, amikor megkaptam. Tehát amikor megkötöttük a szerződést a Navi-Gate-tel, hogy... hogy itt most van egy ilyen támogatási történet, a kezembe adták a dobozkat. Kicsomagoltam. Beleraktam az elemeket a... a GPS-be. És rögtön elmentem elrejtetni egy ládát. Mer' ugye addig nem volt hozzá meg az eszközöm. És... és ez lett a... ez lett a Fekete-hegyek néven futó... Az én fejemben akkoriban... nagyon sokat bicikliztem akkoriban ott a Nagykovácsi-Telki közötti hegyeken. És... és úgy... úgy élt ... mindig az... az volt a kedvenc részem, amikor arra a szakaszra jutottam. És úgy élt, hogy az egy gyönyörű hely. És oda elvittem magammal egy... egy szlovák barátomat is... egyetemi társam volt, de ő igazi szlovák szlovák volt, tehát nem magyar. És... és nagyon sokat biciklizett a... Szlovákia legszebb tájain, de erre a helyre azt mondta, hogy ez ugyanolyan szép, mintha Szlovákiában lenne. És ez engem nagyon meggyőzött arról, hogy ez tényleg egy jó hely. És ezért... ezért került oda az én első ládám.

Ez... s... hát olyan nagyjából tehát én itt akkor elégedett voltam és boldog. Ööö... Ami... ami meglepő volt, szerintem, onnan... onnan indul egy újabb fejezete a geocachingnek, hogy... hogy... hogy erre rátalált akkor a sajtó elég hamar. De egyrészt része volt... része volt annak, hogy... hogy... hogy nekem több ismerősöm is az... az... az az újságírásban érdekelt volt. Keresték a sztorikat és... és beszélgettünk erről. Én meséltem erről a barátaimnak is, akik a nulladik pillanatban teljesen hülyének néztek emiatt az egész miatt s lesajnáltak, hogy ez... ez tökéletesen értelmetlen dolog. "De hát csináld, hogyha van idő!" De a második pillanatban akik meg újságírással foglalkoztak, azok azért megkérdezték, hogy "akkor én egy cikket írhatok róla?" Mondtam, hogy persze, hajrá! És így lett például a Magyar Narancsban egy cikk. A Magyar Narancs már akkor sem volt egy nagyon nagy példányszámú lap. De arra jó volt, hogy a... hogy a mindenféle szerkesztőségek azok azért járták maguknak és ami ott... ott benne volt az újságba, az... az tovább... tovább tudott menni. És... és például a televíziók is a Magyar Narancs-cikk hatására kezdtek el akkor érdeklődni. És így beindult egy ilyen... egy ilyen kisebbfajta médialavina, aminek mondjuk volt egy olyan járulékos, vicces hatása, hogy én megtanultam például a televízióban szerepelni. Merthogy az első tévészereléseim azok geocachinggel kapcsolatosak voltak. Megtanultam, hogy, mittudomén, nem nézünk bele a kamerába. Hogy hogy mozgunk. Hogy nem állunk meg a snitt végén, hanem végig megyünk. Satöbbi, satöbbi. Nagyon érdekes volt. Rengeteg időt töltöttünk akkoriban - és tényleg időigényes volt - azért, azért ezt ma már ezeket nem is nagyon bírom elvállalni. De akkor találkoztunk stábokkal,

nekiindultunk... Általában...

0:08:08 **P:** Ha jól emlékszem ez még nekem is megvolt...

F: Persze...

P: Több példányba, fellépések...

F: Hát ezt... azt csinálja... csináltuk együtt is. Nagyon sokféle variációban. Volt olyan, hogy rádió - nem ilyen webrádió, de másfajta rádió is megpróbálta ezt így hanggal összehozni. Ja... ja... a tévések voltak a dominánsak. És... és ezzel indult meg az a szakasz, amikor... öö... amikor... amikor már... már visszafordíthatatlanul több... több lett ez az egész történet, mint az én ilyen egyetemista kalandom ahhoz, hogy szerezzek egy ingyen-GPS-t. Mert halálkomolyan ez... ez volt a fejembe akkor.

0:08:47 **P:** Akkor most föl... fölteszek egy kérdést, ami lehet, hogy picit ilyen... kínosabb, hogy ha összenézzük a geocaching hőskorát, amikor - akár a freewebs oldalon, akár a... a... már a Kolesár Andris által összerakott, vagy még a [Feró Viktor](#) által összerakott igazi, rendes, adatbázisalapú geocaching.hu-n, de még a kezdetekben történt a játék. Akkor, ugye, minden sokkal egyszerűbb volt. Hosszú ideig nem volt jelszó. Nem volt moderáció. Sokkal rövidebb leírásokkal is nyugodtan megjelenhettek ládák. Akár fénykép nélkül megjelenhettek ládák. Az... az volt Neked szimpatikus, szívedhez közelebb álló, vagy a mostani kicsit, mondjuk úgy, hogy határozottabban szabályzott vonal? Vagy netán valahol a kettő közé érzed a... az igazán jó irányt, amin picit túlhaladtunk? Vagy még tovább kéne szabályozni? Erről... erről mit mondasz?

F: Erről sosem... sosem tudtam biztosan, hogy... hogy ezen a téren mit akarok

A jelszót azt például én találtam ki. Úgyhogy ilyen értelemben lehet... ha valaki nem szereti a jelszavazást, akkor ezért lehet kárhoztatni engem. Én legalábbis én úgy emlékszem. Ugye a geocaching az egy nagyon sajátos világ, mert ott... ott... ott a múlt homályába vész, hogy mit ki csinált meg elsőre...

P: Így van.

F: És mit talált ki. Ez... Ebbe már többször bele...botlottam, de úgy emlékszem, hogy ezt a jelszavazást én találtam ki. Kicsit olyan sutának éreztem, hogy... hogy... hogy... be tudjuk úgy is jelenteni a megtalálásunkat, hogy semmilyen módon nincs az igazolva, hogy ott jártunk. Persze, ez nyilván, ha azt mondd, hogy ez egy játék, akkor mi a francnak igazolni. De akkoriban ilyesmin járt a fejem. És... hát... egy idő után az volt e... e... emlékszem, ugye tényleg az volt, ahogy mondd: először a... először én a Feró Viktorral találkoztam és ültem le... Tényleg, csak hogy visszatérjünk egy kicsit a sztorihoz... Az nagyon gyorsan kiderült, hogy hát ez így nem fog menni, hogy én az e-mailek alapján egyenként írogatom be a HTML-oldalba az új ládákat. És... és akkor kerestem a megoldást erre. De... de ez... ez az első... első komoly hiba talán ez volt, hogy úgy akartam megoldást találni, hogy semmiféle pénzt ebbe nem fektetek még mindig be. Pedig akkor már lehetett volna annyi eszem, látva, hogy mennyire beindul, hogy ezt egy kicsit másképp csináljam. És próbáltam valami barátot erre megfűzni, aki... aki geocaching-barát és lelkesedésből megcsinálja. És a Viktor ilyen volt, aki azért tényleg maximálisan egy ilyen srác volt. Ő... nekik volt készen egy adatbáziskezelő webes alkalmazásuk, ami egyébként azt hiszem, hogy valami ingatlan... közvetítőcégnak csinálta. És ez... az adatbáz.. az első geocaching-adatbázisnak egy csomó hibáját vagy ilyen gyerekbetegségét is ebből kell levezetni. Úgyhogy lényegében arra lett kitalálva, hogy, nem tudom, házak adatai legyenek benne. És alig... alig módosított rajta valamit a Viktor. Lényegében azt... azt írta át ilyenné. Mármint az első geocachinggé. És... aztán meg jött, ugye, a [Kolesár](#) és ő is beszállt a fejlesztésbe. És ők ketten vadul elkezdtek fejleszteni és azt a... a... Én először akkor éreztem, hogy elvesztem a kontrollt e felett az egész felett, amikor... öö... Emlékszem, hogy próbáltunk mindent megbeszélni, hogy akkor mi lesz a következő dolog, amit belerakunk. De hát ugye a Viktor Veszprémben lakott. Telefonon ment. Nem... nem ment mindig nagyon flottul. Öö... és akkor emlékszem, hogy... hogy egyszer megjelent, azt hiszem, hogy ez az attribútum-táblázat volt. És... és nem tudtam róla egyáltalán. Azt sem tudtam, hogy milyen elemekből áll az egész. És láttam, hogy ott van. És nagyon mérges lettem. És föl is hívtam a Viktort is meg a Kolesárt is, hogy mi a franc ez? És hogy miért nem bírtuk megbeszélni. Ott egy kicsit dühöngtem nekik. Öö... És akkor

megmagyarázták. És tulajdonképpen el kellett fogadnom, hogy ez jó így. Mondtam, hogy másokat írtam volna bele, hogy ha engem is megkérdeztek.

De onnantól kezdve végülis ez kiszabadult az ellenőrzésem alól. Tehát én próbáltam küzdeni azért, hogy... hogy... hogy... hogy... hogy, de beszéljük meg, meg... meg... meeeeg legyen ez azért a... a... a valamilyen... valamilyen normális keretben tartva, amit én bírok követni. De... de... de nem sikerült, mert... mert nagyon lelkesen fejlesztettek. Ugye András rendkívül lelkes volt az egésztől és mint az örült, belevetette magát. Hát ez... jó, sose volt így kimondva, hogy akkor mit tudom... az András átveszi az egészet a... a fejlesztését.

0:13:02 **P:** De hát nem is úgy történt, ha jól emlékszem - bocs, hogy a szavadba vágok - hogy az András átvette. Hanem hivatalosan még a Viktor volt a fejlesztő. És az András bizonyos kis szegmensekhez kapott öö... e... először olyan hozzáférési jogot, hogy ha ő valamit írt, akkor azt fölrakta és a Viktor utána beillesztette a helyére. Később az András már közvetlenül is hozzáfért az oldalhoz. És ez a dolog szépen, fokozatosan billent át oda, hogy gyakorlatilag már egyszer csak mindent az András csinált.

F: Hát, igen, itt öö...

0:13:31 **P:** Tehát kábé egy ilyen békés hatalomátvétel zajlott le, a szó nemes értelmében. Tehát itt nem egy... nem egy rossz szándékú, gonosz hatalomátvételtől beszélünk, hanem egy abszolút pozitívról, nem?

F: Igen. Azt kell látni ebben, hogy a... hogy a Viktornak a... a... az ilyen programozói... öö... tudása az körül-belül addig terjedt, ameddig egy ilyen adatbáziskezelő on-line alkalmazást meg kellett csinálni. De például utána nagyon hamar megjelent már az az igény, hogy térképen is ábrázoljuk a pontokat. És nem volt Google Maps és nem volt semmi egyéb ilyen dolog. És ahhoz már kellett valamilyen... vagy kellett volna valamilyen térinformatikai ismeret. Én is először azt hittem, hogy "hát mit vacakolunk?" Hát rárajzoljuk egy, izé, kiszámoljuk, úgy nagyjából odatesszük. És akkor rá kellett jöjjenek, hogy ez nem ilyen egyszerű dolog. Ezek a térképek... ezek... ezek nagyon ravasz módon működnek. Mindenféle problémák vannak velük. És... hát, ha valaki nem ismeri, akkor nem fogja tudni leprogramozni. És ezt... ezt például csak a Kolesár tudta jól megcsinálni. Asszem ez volt az első olyan dolog, amit ő így... így beszállított a... a geocachinghez. De... de hát aztán jöttek az újabb ilyen... ilyen ügyek. És ezzel párhuzamosan egyébként a Viktor meg elveszítette... nem azért, mert az Andris beszállt, szerintem. Hanem ő egy így... volt egy ilyen első lelkesedése, de ő nem volt annyira egy elkötelezett srác így a... így a geocachinggel. Ő nem volt az az igazi... igazi vad geokesser. És ő úgy kezdte elveszíteni is az érdeklődését. Úgy változott az élete is, amennyire én ezt úgy nyomon tudtam még akkoriban követni. És hát ez szép lassan egyébként odáig fajult, hogy ők... ők teljesen... Az ő szerverükről ment eleinte, egyébként. Az ő családi vállalkozásuk szerverén futott nagyon sokáig a geocaching. És volt egy pont, amikor a teljes családi vállalkozásnak is vége lett. Nem... nem tudom, nem mentek ezek a dolgok nagyon a Viktoréknak. És magát a szervert is egyszerűen odaadta nekem azzal a feltétellel, hogy fizessem tovább a... a... a szerverbérleti díjat, illetve a szerverüzemeltetési díjat.

0:15:15 **P:** Tehát akkor végül is a fejlesztés körül itt mondhatjuk, hogy szerencsésen alakult a HR, mert ahogy... ahogy Viktor görbéje kanyarodott lefelé, úgy kanyarodott fölfelé az Andrásé, úgyhogy...

F: Hát, tulajdonképpen igen...

P: Folyamatosan zajlottak a dolgok a fejlesztés körül.

F: Igen. Igen, igen, igen. Csak egyvalami dőlt el ebben a pillanatban, amit így utólag tudok, hogy eldőlt, de... de... de hát ez eldőlt, hogy... hogy... hogy ez a dolog onnantól kezdve már... már nem tudott az enyém lenni. Tehát amit én így hittem róla, hogy ezt így én csinálom, csináltam, megcsináltam... Ööö, nem tudtam, hogy mire... mire lesz jó vagy hogy mit akarok vele csinálni. Hiszen már a GPS-emet megkaptam, tehát részemről a... a... a történet az sikeresen zárult. De láttam, hogy ez nő tovább. De azt is láttam, hogy... hogy kikerül a... az ellenőrzésem alól és... és már... már nem mondhatom el azt, hogy ez az enyém, mert... mert ha nem vásároltam meg a... az Andrásnak a szolgáltatásait, hanem ő ezt adta magától. És innentől kezdve már ez egyfajta ilyen társtulajdonlási helyzetet teremtett. De egyvalamit azért láttam az Andrásnál, hogy baromira nem

lehet a pénzzel egyáltalán... sem motiválni se lehet, nem is nagyon érdekli. Próbáltam így neki mondani, hogy "Most Te azért kérsz pénzt?" "Így csináljuk!" "Úgy csináljuk!" És láttam, hogy hihetetlenül hidegen hagyja ez az egész. Tehát egy ilyen anti-üzletember. Szerintem ezzel nem bántom meg, hogyha... Ő magát is ő szerintem ennek tartja. És... és rettenetes módon nem érdekelte semmi... semmi olyasmi, ami... ami vállalkozás, ami... ami... ami a geocaching esetleges jövőbeli ilyen-olyan hasznosításai. Ő lényegében csinálta csak, ameddig érdekelte, mint az őrült.

0:16:48 **P:** És Te ezen... ezen a ponton már tényleg azt érezted, hogy így kicsúszott egy picit a dolog a markodból és... és nem Tiéd ez a dolog? Mert én... én meg azt mondom, hogy nagyon sokáig, sőt, lehet, hogy sok embernél még napjainkban is - most ez hogy ebben a pillanatban így van-e, ez messzire vezető kérdés - de az biztos, hogy itt a geokesser-társadalomban nagyon sok éven át Te és a Kolesár Andris voltatok az a... az a két megkerülhetetlen, abszolút bebetonozott, halálosan atombiztos figura, aki... aki biztosan kötelező szereplője ennek a történetnek. És e... ehhez képest Te éreztél olyant, hogy kiszaladt a markodból a dolog?

F: Igen, de, tehát... Az még nem jelenti azt, hogy... hogy rögtön megkerülhetőnek is éreztem magam. De... de akkor jött az a döntés, ami, hát, tulajdonképpen a geocaching sorsát eldöntötte. Hogy jó, ha már ez egy ilyen kalákában fölépített dolog lett, akkor... Én szerettem volna ezzel az egészszel pénzt keresni, egyébként. Ez nem titok, szerintem ezt mondtam is. Ööö... ha már ez ilyen jól sikerült és... akkor már folyamatosan dolgoztunk rajta. Nem volt még ez annyira egy nehéz dolog, mert egyetemista voltam, volt azért szabadidőm, hogy ezzel foglalkozzak. De azért volt ebben munka. Sajtóztuk az egészet. Szerepeltünk. Cikkeket írtunk. Ment állandóan. Nyilván én e... én a legtöbbet így a PR-részéhez tudtam hozzárakni, mert ahhoz affinítottam a legtöbbet meg kapcsolataim is ahhoz voltak jók. Programozni már rég nem tudtam, mert rég elment a dolog technikailag egy olyan szintre, amihez én nem tudtam hozzászólni. Ööö... és... és az is igaz, hogy ma... magát a... azt az alaptevékenységet sem tudtam olyan szinten űzni, mert annyira sokat nem tudtam kint tölteni a természetben és nem tudtam annyira sokat túrázni. Amennyi ládát kiraktam, az bőven a kapacitásaimat már felemészttette. Tehát a legfontosabb feladatomban az az lett, hogy népszerűsítsem és ez így... ez baromi jól ment abban az időszakban. Pörgött a geocaching. Hihet... újabb és újabb felhasználószám-rekordokat és... és... és látogatási rekordokat, látogatottsági rekordokat döntött. De azt láttam, hogy... hogy ezzel a dologgal magával pénzt keresni azt... azt most már nem... nem nagyon lehet. Mert... mert annyira zavarosak a... a viszonyok benne, hogy... hogy... hogy csak... csak... csak bajt okozok magamnak, hogyha mégis ezzel megpróbálkoznék. És akkoriban már be is indult ez az "Alapítsunk egyesületet!" mozgalom körültötte. Nagyon hamar ezek a hangok meg... megjelentek. Volt... kétségtelenül lett az egésznek egy ilyen egyesületes hangulata.

0:19:13 **P:** Azért az egyesületalapításnál, ha jól emlékszem időrendben, eléggé benne volt a... a... Aggteleki Nemzeti Park határozata is...

F: De Te tudod, hogy mi volt az első? Az sokkal hamarabb volt a... Emlékszem rá, hogy még a... a Nálatok szervezett [első fesztivál és verseny. Tata.](#)

P: Tata. Tatai verseny.

F: És ott már az egyik... asszem, hogy a [ribizli](#) volt, aki már egy tervezetet lobogtatott a kezében. És odaadta a kezembe, hogy ez egy... ez egy alapszabály. És én gondolkozzak rajta.

P: De hát akkor még egyikünk sem vette komolyan. Tehát a tatai versenyen voltunk... nem tudom, harminc-negyven induló keretében megjelenő ötven-hatvan ember. Tehát az... az sokkal inkább egy ilyen intern...

F: Hát egy egyesülthez tíz is elég, nem?

P: Hát...

F: Jól tudjuk...

P: Törvényesen igen... De ennek a tatai versenynek számomra sokkal inkább egy ilyen vicces internetes topiktalálkozó-hangulata volt, mint... mintsem egy...

F: Hát persze...

P: Egy nagy, komoly, országos dolog indulásakor összegyűlt pár ember.

F: Persze. Bár azért nem tudom Te hogy voltál velem, én azért ott meglepődtem, amikor... amikor másnap reggel végignéztünk ott a telketek előtti szabad területen és a parkoló kocsik tömegét láttuk. Tehát e...

P: Persze.

F: Engem meglepett az, hogy milyen... milyen fejek jöttek el. Emlékszem [ÉvaSanKri](#)val akkor találkoztam először. És hát ő egy ilyen... egy ilyen tekintélyes vezetőnek látszott és valami klassz autóval jött. És látszott, hogy egy komoly ember. Apám lehetne így... így korra is. És azt... ööö... "Úristen! Hát ez... Mit keres egy ilyen figura itt? Hát mi itt csak itt játszunk a saját hülyeségünket." És látszott, hogy ő is halál komolyan csinálja ezt az egészet. Na, mindegy! Szóval ezek... ezek meglepő élmények voltak. És ööö... és... és... és... hát, onnantól kezdve azért ez ott lebegett, hogy itt egy ez... ennek az egésznek az egyesület lesz a... lesz a legjobb formája.

0:20:57 **P:** De hát innen... innentől azért még elég sok idő eltelt. Hát a tatai verseny az ööö... 2002....

F: Ühüm.

P: Tavasza.

F: Ühüm.

P: 2002. május 11. volt a tatai verseny. Az egyesület az pedig 2003-as alakulás, talán? Most...

F: Megfogtál...

P: Nem emlékszem... Tehát azért nem... nem közvetlenül a tatai verseny után. És, ugye, utána... ööö... valamikor következett be az, hogy a... a geocaching.hu domain a Te céged nevéen volt, ezért nyilván a Te cégedet találta meg az Aggteleki Nemzeti Park egy határozattal, hogy ide bizony dolgokat elrejtetni nem szabad. És enne... ennek mentén először ugyan még mint nem egyesület mentünk el Aggtelekre velük beszélgetni. Ott nagyon hamar kiderült, hogy ők halálosan jófejek és teljesen együttműködők... együttműködők. Tehát igazából nagy baj nincs, csak valószínűleg ez a dolog nekik is új volt. Nem nagyon tudták kezelni. Hirtelen írtak egy határozatot az íróasztal mögül. De ezt nagyjából hamar sikerült rendbe tenni. Ezért eszünkbe jutott. ne tudom ki eszébe, hogy ha... ha Aggteleknél ez fölmerült, akkor ez fölmerülhet bárhol. És... és bizony lehet... lehet, hogy itt nem a Te cégedet kéne beáldozni, hanem... hanem... hanem egy egyesületet létre hozni.

F: Ez...

P: Tehát ez... ez szerintem egy...

F: Ez nagyjából így volt.

P: Fordulópont?

F: Igen, mert tényleg az volt, hogy engem találtak meg a domain miatt. Meg a céget. És ez úgy... ez úgy egy kicsit kezdett aggasztóvá válni, mert az aggteleki történet az arra világított rá, hogy... hogy sokkal nagyobb a felelősségünk ennek a játéknak a szervezésével, mint amit gondol... Hát, nagyjából nulla felelősséget gondoltam magamnak ebben. Aztán rá kellett jönnöm, és akkor utánaolvastam az amerikai ezzel kapcsolatos mindenféle vitáknak. És akkor hirtelen megértettem, hogy... hogy itt micsoda problémák vannak tulajdonképpen a geocaching-játszásokon belül. Egyszerűen az életünk azóta is erről szól. Mármint a geocaching élete. Hogy hát ezeknek a területeknek van gazdája. És ezeken a területeken... vagy van gazdája meg van kezelője, meg van hatósága, vannak szabályai a területhasználatnak. És hogy ezekbe a szabályokba nem feltétlenül fér bele a... maga a geocaching. Mert hogy egy bizonyos hatósági szemüvegen keresztül nézve ez egy szemetelés. Volt, aki úgy nevezte, hogy ez egy kreatív szemetelés. Mert itt tulajdonképpen mi ott hagyunk valamit, ami nem... nem oda való, nem... nem... nem a... nem része a... az erdő... mittudomén... ökörendszerének. Ööö... és... hát ez egy... ez egy vadonatúj megközelítés volt nekem, nem is... soha nem gondolkoztam ezen keresztül, hogy van, lenne tulajdonosai egy területnek. Nem örülnek neki, hogyha oda valaki bemászkal célzottan. És jöttek az értelmezési viták is itt azért. Nem akarok erről hosszan beszélni, mert elvinné az egészet, de baromi érdekes volt, hogy akkor ez most technikai sport vagy nem technikai sport-e...

P: Ugye...

F: Hogy egyáltalán sport-e? Ez egy... egy esemény-e egyáltalán? Hát, ugye, a... abba... abba a

regiszterbe próbálták bepréselni a geocachinget, mint amikor valaki szervez egy... egy... egy nemtudomén, terepfutó versenyt az erdőbe. És hát mi próbáltuk elmagyarázni, hogy nem az. Ez semmiképpen nem az. De... de közben nekik is voltak jó érveik. Ezt akceptálni kellett. Lényeg a lényeg, egyébként, hogy az aggtelekiekkel kétségtelenül nagyon jól összebarátkoztunk és... és nekem azóta is ők... ők jó barátaim. Bár már nincsenek ott, azt hiszem most a Nemzeti Park élén éppen, akikkel ott összebarátkoztam. Ööö... de ott elhangzott egy... egy mondat a... a beszélgetésünkön - és hogy milyen hülyeségeken múlnak döntések, ez is... ez is jellemző, ilyenkor mérges vagyok magamra utólag - bár végül nem ezen múltott szerintem, de elhangzott az, hogy mindenféleképpen kell kérnünk engedélyeket majd - így lett ez azóta is tartó történet - ahhoz, hogy nemzeti parki területeken is lehessenek majd ládák. De hogyha ezt egy cég nyújtja be ezt az engedélykérelmet, akkor annak van egy illetéke. Illetékkötelezettség. Ööö... viszont ha egy egyesület nyújtja be, egy nonprofit szervezet nyújtja be, akkor az illetékmentes. És akkor így vakartam a fejemet, hogy micsoda marhaság, hogy az egészszel amúgy se keresek pénzt. Ugye itt az ele... az engedélykéreseknel fizessem az illetéket... Hát akkor tényleg csináljunk egy egyesületet, hogy legalább akkor ez ne legyen! És akkor az egyesület tud illetékmentesen a hatóságokhoz fordulni hogyha....

0:24:48 **P:** Az egye... egyesület megalakulása akkor ezek szerint leginkább egy praktikus szemponthoz köthető, hogy egyszerűen barátságosan, illetékmentesen tudjunk kommunikálni ezekkel a hatóságokkal és mindenféle egyéb hivatalokkal. Tehát nem... nem... nem is az volt az egyesület létrehozásának a fő motivációja, hogy sokan vagyunk és az... nagy zászló alatt meneteljünk. Hanem... hanem játszunk tovább békésen, úgy, mint eddig. De ha ehhez így elkerülhetetlenül szükséges egy ilyen nonprofit szervezeti forma, akkor itt van. Csináljuk meg! Kapjátok meg! Hajrá! Hadd legyen!

F: Igen, még egy... egy motiváció még eszembe jut. És az már a közvetlen előzménye volt az egyesület alapításának. A... leültem egy... egy ürgével, akinek nem tudnám most a nevét megmondani. De a sokadik ilyen megbeszélésen volt. Miután a geocaching híres lett, azért mindenki, aki belföldi turizmussal foglalkozott, programszervezéssel foglalkozott, rengetegen megtaláltak. Mindenki a saját maga ötletét próbálta rám melegíteni. Mindenféle partnerségeket, szövetségeket próbáltak kötni. A legtöbbször nem lett semmi. Ebből se lett semmi, amikor ezzel az ürgével beszélgettem. De ő egy viszonylag potens fickó volt. Egy jól menő... ööö... ilyen... ilyen szálláshelyközvetítő vállalkozással. És... és amikor megtudta, hogy a geocaching mögött tulajdonképpen nincsen egyesület, akkor fogta a fejét, hogy hogy lehetünk ilyen hülyék. Micsoda pályázási lehetőségek lennének. Meg akkor ő is velünk akart pályázni - ez is egy tipikus megkeresés volt, hogy pályázzunk együtt, mert amit mi csináltunk, az... az nagyon jól mutatott volna különböző pályázatokban. És akkor ilyen profi pályázatírók voltak, meg pályázati pénzlenyúló brigádok. Azoknak nagyon kellett valaki, aki tényleg csinált is valami jó dolgot. És... és ez is egy ilyen ürge volt. És amikor - bár nem tudom, hogy lenyúlta-e, nehogy így maradjon meg itt az emlékezetben. Biztos egy tisztességes, remek pályázó valaki volt. És... és amikor megtudta, hogy nincs is egyesület mögötte... Tehát az ő koordinátarendszerében ez azt jelentette, hogy akkor mi nem is létezők. Merthogy pályázathoz kell egy egyesület, aki tud... pályázzon. Akkor azt mondta, hogy mi nagyon-nagyon hülyék vagyunk és sürgősen alapítsunk egyesületet, mert ebből még így bajunk is lehet. Egy kicsit rám is ijesztett. És... és akkor úgy voltam vele, hogy itt vannak a nemzeti parkok, illetéket akarnak szedni. Tényleg lehetne pályázni is, csomó lehetőség. Akkor csináljuk meg! Eltelt... és akkor már tényleg kevés idő telt el. Vettünk valahonnan egy szöveget. Hát, valószínűleg letöltöttük valami nonprofit.hu vagy ehhez hasonló oldalról valami teljesen sablon szöveget. Ez lett az alapszabály. Egy jó hülye szöveget sikerült letöltenünk, mint az utóbb kiderült. Tehát a lehető legszigorúbbat...

P: Talán éppen ezért szól most a riasztó...

F: Hehehehe. Nem tudom. Nem baj. Egy riasztónak meg kell szólalnia szinte mindig. Úgyhogy...

0:27:29 **P:** Technikailag hogy alakult az egyesület? Bár én... én is ott voltam, de tényleg halványulnak az emlékeim. Hogy... hogy... mert nyilván... nyilván a... az egyesület kezdőlegénységének²

2 Alapítók: Kolesár (Kolesár András), kumin (Kumin Ferenc), kulisz (Kolcsár Imre), KiVi (Kiss Viktor), snake

összeválogatása leginkább a Te nevedhez köthető, mert ki máséhoz? Hogy... hogy válógatódott össze az alapanyag? Miért azok az emberek, akik?

F: Őket ismertem. Egyszerűen, hát... így volt. Azokat hívtam oda, akiket ismerek. És az... az volt a cél, hogy - nyilván nemcsak őket, hanem már több embert ismertem akkor a geocaching háza tájáról - de ők voltak a legrégebbiek. Tehát itt megvoltak azok a események, ahol... ahol találkozhattunk egymással. A Tata ilyen volt, ahol először találkozhattunk. Ilyen volt [a századik láda telepítése](#), amikor én nagyon sok emberrel úgy összefutottam. És... és... hát a [Mikit](#) azt régebről ismertem. Én adtam el neki GPS-t egyébként. Ööö... és...

0:28:25 **P:** Igen. Mert azt így finoman jegyezzük meg, hogy még a freewebe oldalon üzemelő bolt az... az úgymond a Te GPS-boltod volt.

F: Igen, mert ez úgy történt, ezt érdemes tényleg felidézni. Egy gyönyörű történet. Hogy... hogy amikor a Navi-Gate-hez odamentem, hogy a... a támogatási szerződést megkössük és hogy magamhoz vegyem az ezért méltán megérdemelt kis GPS-emet, akkor egyúttal megkérdezte az ott tevékenkedő Mihály Petra is... Mihály?

P: Mihály.

F: Mihály. Jó. Petra, hogy... hogy hát akkor miért... nem akarok én forgalmazni is GPS-t? "Hát, nem, nem, nincs nekem boltom, meg semmi..." "Hát, de, dehogy, izé, on-line is lehet azt." Hát akkoriban ez nem volt evidens még. "Ja, hát jó, megpróbálhatjuk." És volt egy... volt egy robogóm akkor. És... és akkor az történt, hogy ha rendelt valaki on-line, akkor én robogóval kivittem a GPS-t, mintha pizzát vittem volna. E... így a város legváltozatosabb helyeire eljutottam. Így jutottam el a Mikiékhez is. Így jutottam el a Kolesárhoz is, mert ő is tőlem vett és akkor úgy ismertem meg. Ööö... Meg még egy pár helyre vittem. Emlékszem volt olyan nap, amikor négy GPS-t is eladtam. És hát ezt Te... Te is, mint GPS-kereskedő tudod, hogy az nem egy rossz dolog, ha az ember egy nap négy GPS-t elad.

P: Hát főleg akkoriban.

F: Főleg akkoriban. És... és hát ez hozott pénzt. Egyébként akkor ööö... fészkelte bele magát az agyamba, hogy a geocachinggel magával nem lehet pénzt keresni, de a GPS-kereskedéssel lehet pénzt keresni. Meg az ilyen... ilyen eltávolított tevékenységekkel lehet pénzt keresni. És ezt azért úgy elraktam egy megfelelő helyre a fejembe ezt a... ezt a tudást. Maga ez a bolt... boltozás aztán valamiért befuccsolt. Már nem tudom... úgy lehet, hogy nem jöttek többet a megrendelések. De volt egy felívelés, akkor tök jól ment. De utána... utána már nem. Nem sikerült ezzel működni. De ezeket az embereket valahogy így ismertem meg. Kolesárt is így ismertem meg. Vittem neki GPS-t. Azért, mert nálam öt százalékkal olcsóbban lehetett venni, mint a... mint a többi Navi-Gate kereskedésbe. Biztos utáltak is érte. És ezért... például a Kolesár az ezért... ezért tőlem rendelte. Ezt tudom. Mondta is. Hogy hát ez egy.. mert ő Vistát vett és... és... és ezt ahogy említetted, iszonyatos ára volt és az öt százalék az egy komoly megtakarítást jelentett egy Vista esetében.

0:30:32 **P:** Akkor né... nézzük ezt a megkerülhetetlen egyesület-témát. Mert azért az... azt tudjuk, hogy így a geocaching körül napjainkban így ez az egyesületesdi hozza a legkomolyabb viharokat. Ööö... megalakult az egyesület. Szépen a kötelező adminisztratív tevékenységeit lefolytatta, amit ugye nem lehetett megúszni. Ööö... azt én megkockáztatom, hogy ugye az egy... egyesület ebben a pillanatban nem működik tökéletesen. Ezzel szerintem nagyjából mindenki egyetért.

Valószínűleg még az egyesületben odabent ülő emberek is. Szerinted... mi... mi lehet az a pont, ahol... ahol elkezdett ez a dolog elkanyarodni - egy nem jó vagy nem népszerű irányba?

F: Hát, ööö... ezt nagyon nehéz megmondani...

P: Mer... mert ugye látszólag... látszólag van egy gyönyörű szép, tökéletes, hibátlan, csodálatos dolog: boldog emberek sétálnak az erdőben. Csinálnak e köré egy egyesületet. Mit lehet ennél a dolognál... ööö... úgy elcseszni, hogy a fórumokon és egyéb helyeken látható rettenetes viharok kavarogjanak itt harmadik éve, körül-belül?

(Beták Róbert), ÉvaSanKri (Ádám Sándor), ÖregTom (Morvai Tamás), Barbárka (Kosztra Barbara), mudman (Földes Attila), MikiCache (Béldi Miklós), flektogon (Jug Zoltán), magpet (Magyar Péter), vonós3as (Merkl Tamás)?

F: Hát, ugye, lehet, hogy - nem akarom megkerülni a választ, csak egy ici-picit messzebről kezdem. Szerintem... szerintem több féle ember volt mindig is megtalálható így a geocaching környékén. Az egyik fajta - és én magamat is idesorolom, meg egyébként a Kolesár Andrist is idesorolom - az a fajta, akit... akit az... az hozott lázba és az... az mozgatta, hogy... hogy megcsinál valamit. Hogy a semmi helyén lesz valami. Teremt valamit. És... és kitalál új dolgokat. Van egy másik fajta ember, aki pedig arra jó, hogy egy... hogy egy... hogy meglévő dolgot, egy adott dolgot üzemeltessen. Hogy vigye az ügyeit és... és... és jó... jó gazdája legyen. Most erre én nagyon nem vagyok alkalmas. És ez... az úgy ki is derült. És egyébként a Kolesár is egy ilyen. Ő má... neki más a... ő nem a... ő sem szeret adminisztrálni, természetesen, meg ügyeket intézni. Nagyon távol áll tőle. De ő azt sem szereti, hogyha... hogyha valamibe nem kell már semmi újat csinálni, csak így foltoztatni kell. Vagy a... vagy a bejövő kérések alapján kell végrehajtani ilyen, ő számára már nem érdekes, mittudomén, informatikai fejlesztéseket. Az volt itt az egyik baj, szerintem, hogy... hogy a két - ahogy Te mondtad, most akkor így álszerénység nélkül - volt két fontos szereplője ennek a... ennek a történetnek. A... a Kolesár Andris volt az egyik, a másik meg én voltam. És mind a ketten úgy voltunk, hogy... hogy egy idő után kezd... kezdett... kezdett nem érdekelni minket ez az egész. Mert... mert kész volt. Mert meg volt. Ööö... az Andrásnak bejött a... a... a [turistautak](#). Az rettenetesen elkezdte őt izgatni. Ööö... énnekem meg az életem is azért alakulgatott közbe elég durván. Jöttek munkák, jöttek feladatok és egyre kevesebb időm volt. Egyre kevesebbet járkáltam egyébként az erdőkben is. Fogytak a megtalálásaim. Ööö... nem tudtam karbantartani a ládáimat. Tehát maga a geocachinges reputációm is csökkent. Azért az embereken láttam, hogy már egyre kevésbé tartanak úgy számon engem, mint egy tényleges geokessert. És ebben nekik teljesen igazuk volt. Elmentem egy...

0:33:43 **P:** Na, de amikor egy versenyen megnyilvánultál, mint A Geopápa és Te beszéltél, akkor azért Te voltál az a figura, akitől úgy azért még mindig elcsöndesedett a nép és így totemként megtekintettek Téged. Vagy amikor egy-egy ilyen... ööö... brutálisabb fórumos vihar... ööö... után írtál egy ilyen klasszikusan kumini... ööö... hosszú hozzászólást, aminek a végkicsengése azért az volt, hogy "Dehát legyen... legyen béke, nyugalom! Itt ez a gyönyörű erdő. Menjünk mindannyian ládázni!" Akkor ezt azért nagyjából mindenki tudomásul vette. Nem? Tehát ez... ez a szereped azért hosszú ideig megvolt.

F: Hát, igen, aztán ez is elmúlt, szerintem. Ez mind... ezek mind... ööö... nyilván az embernek felgyülemlik egy... egy... egy... ööö... valamiféle tekintélytőkéje, amit itt nyilván itt a megalakítás környékén jócskán összeraktam, de... de azért ezt fel lehet élni, ezt a tőkét. És ezt tulajdonképpen szerintem feléltem...

0:34:37 **P:** Tehát el... elsüllyedtél az egyszerű - senkit nem bántok - az egyszerű, szürke kesserek mezőnyében. És ami... amíg mondjuk né... négy éve egy újonnan csatlakozó játékos kötelezően tudta két nap után, hogy ki a... ki az a kumin nevű júzer, úgy addig most a [51836-os id](#)-vel rendelkező - senki meg ne nézze, hogy ki ez, tehát ez csak így hasamra ütve volt egy szám - tehát egy ötvenezres id-vel rendelkező játékosnak halvány fogalma nincs, hogy Te ki vagy.

F: Hát ez így is van rendjén, egyébként.

P: Igen?

F: Azért a... tudod a... ez a dolog ez... ez egy módon lehetett volna másképp. Hogyha... ha... ha... ha ez... ha a kezdetektől fogva egy bizonyos... bizonyos jogokat, ami tulajdonképpen tulajdonosi jogokat jelentett volna, azokat... azokat fenntartok, megőrzök, úgy körülbástyázok, hogy az... hogy az... hogy azt ne lehessen tőlem elvenni. És akkor én ugyan elveszthettem volna az érdeklődésemet, de hát a tulajdon... jogaim alapján részese lettem volna ennek a... az... a történetnek valamilyen vállalkozási keretben és abból megkapom a pénzemet...

0:35:39 **P:** Tehát ez... ez lehetett volna klasszikusan a Groundspeak-modell, amikor nem egyesület alakul, hanem egy cég.

F: Így van. Így van. Azt a... ugye annak a kornak, annak az időszaknak a szellemét érdemes fölidézni, hogy egyszerűen ez egy... ez egy axióma volt, hogy... hogy a magyar geocaching az nem mehet el abba az irányba, mint a Groundspeak. A... az egy szitokszó volt, hogy "premium

membership". Ez egyszer... és... és a mai napig ez így van. És ez így... én a... legutolsó pillanatig is úgy gondoltam, hogy az nem egy jó irány... ha... ha bárki üzleti modellben gondolkozik a geocachingról, magáért az alaptevékenységért pénzt kérjen. Tehát nyilván ez Magyarországon megcsinálhatatlan volt, lett volna, volt és egyéb. De azt... azért lehetőség lett volna elvileg, ha nem vagyok hülye, hogy... hogy mondjuk a fejlesztéseket valamilyen módon kontroll alatt tartom. Például nem... nem eleve már a Viktort se kérem meg. Akkor már nyilván az András se így szállt volna be. Hanem kezdettől fogva megfizetek valakit. Valószínűleg ingem-gatyám ráment volna, mert ezek... ezek bonyolult és, hát, értékes fejlesztések voltak... Lehet, hogy megérte volna. Nem tudom. Nem tudom megmondani. A... akkor ez az egész dolog ez megmaradt volna az én vállalkozásommá. Egy kicsit... úgy néznek ki ezek az internetes vállalkozások egyébként, és most nem akarok nagyon, tényleg nagyon nagyképű lenni, de hogyha ránézel a Facebookra - most majd lesz egy mozifilm és meg lehet nézni a történetét - ott se tudta az alapító...

0:36:57 **P:** Rólad most például rádióműsor készül...

F: Legalább annyira izgalmas. Hogy... hogy... hogy amikor valaki megcsinál egy ilyen on-line vállalkozást, akkor nem látja rögtön azt, hogy ez... hogy ez... hogy ez... ez miért egy... ez miért egy, vagy mitől lenne egy vállalkozás. Nem is feltétlenül kell, hogy az legyen. Szóval eleinte... eleinte itt is, engem is az inspirált, hogy itt... hogy... hogy... hogy lát... láttam nagyra nőni. És... és nem... nem az, hogy a... hogy a kassza csenget. Ugye nem csengetett. Hát a... egy-két eladott GPS az, ami csengetett. De az nem... az nem maga a geocaching volt. De... de csengettek a látogatószámok. És az is egy siker volt. Egyébként baromi érdekes, hogy tulajdonképpen az on-line világban egy olyan verseny alakult ki, szerintem, amiben nem is feltétlenül azzal... azzal méretek meg a sikered, hogy... hogy mennyi pénzt csinálsz vele, hanem... hanem azzal, hogy mennyi... mennyi felhasználót vonasz, hogy mekkora érdeklődést. És akkor ez... ideális esetben át tud váltani, persze, bevétellé is, de hogy ez egy nagy kérdése mindig az on-line vállalkozásoknak, hogy... hogy valami tök jó és... és imádják az emberek és... és... és tömegesen használják, az hogy... hogy csinál bevételt? Mert pénz viszont nem kérsz tőlük. Pont azért imádják és pont azért vannak itt tömegesen. Hát ez... ezek a kérdések itt feszültek ebbe a dologba is, és.. hát... rettenetesen tudatosnak kellett volna lennem ahhoz, hogy ez ne így alakuljon. És ami más, ami... amibe viszont hibás vagyok: nagyon... nagyon kellett volna higgyek az egészben. Nagyon kellett volna higgyek a sikerében. Ööö... és... és hát ez se volt pont így. Tehát akkor tényleg minden megtakarított pénzemet meg a családi megtakarításokat is bevitettem volna. Vettem volna jó fejlesztőket, akik talán hasonló színvonalon megcsinálják ezt, mint ahogy az András. De mondjuk pont úgy, ahogy én... én kérem és nem pont úgy, ahogy az András gondolja. Most ez lehet, hogy ettől rosszabb lett volna. Az is lehet, hogy jobb lett volna. Megint csak nem tudjuk. De egy valami biztos, hogy akkor az az én kontrollom alatt zajlott volna. És egy bizonyos ponton, amikor már, nem tudom, napi százszázalékos látogatottsága volt, akkor elkezdhettem volna azon gondolkozni, hogy "na, akkor ez hogy csinál bevételt?". Hogy például legyenek... ööö... szálláshely-kiajánlások, hogyha valaki rámegegy egy ládára - ilyenén törtem a fejemet. És akkor lennének olyan szálláshely-tulajdonosok, akik ezért pénzt befizetnének ide. Nem hiszem, hogy ettől olyan nagyon sikítottak volna a geokesserek. Vagy... vagy lettek volna étterem-kiajánlások. Ezért is akkor az étteremtulajdonosoktól pénzt kértem volna. De... de valamilyen kreatívan, nem csak egy egyszerű bannert vagy egy... vagy egy... vagy egy pop-up hirdetést gondoltam - bár nyilván az is egy lehetőség - hanem valamilyen kreatívabb, ilyen belföldi turizmusból levezethető okosságot gondoltam volna e mögé. De... de ez sose állt össze igazán. Nem nagyon volt miért ezen gondolkoznunk, mert már a dolog elment egy más irányba. Úgyhogy akkor... Nyilván ezeket az ötleteket bedobtam időnként a végtelenbe nyúló sok megbeszélésünk egyikén. Biztos páran bólogtattak csillogó szemmel. De hát ugye ezeknek a megbeszéléseknek az volt a sajátossága, hogy bármit elhatároztunk, az... az sose... sose valósult úgy meg. És... és hihetetlen jó dolgokat ki... kitalálhatunk, meg... reformáltuk a geocachinget. Ööö... különböző helyeken. Nálad is, a házad kertjében. Aztán később az Andrásék irodájában. De... de hát ezekből nagyon sokszor nem lett semmi. Hát, végülis az volt a tapasztalat, hogy... hogy nincsen kontroll, nincsen

vezetése a geocachingnek. Hát, ugye, ahogy mondod, volt egy ilyen... egy ilyen szimbolikus vezetés, amit én csináltam. Tehát hogy az emberek úgy gondolták, hogy tőlem kell meghallgatni a... az eredményeket a... a... a verseny után. Meg... meg... meg odafigyeltek rá, hogy ha ritkán a fórumra beírtam valamit, de ettől még nem volt vezetve a geocaching, igazából.

0:40:25 **P:** És ez nemcsak a geocachingre, hanem az egyesületre is igaz? Hogy az egyesület ott kezdett el szétcsúszni, szétesni, lazulni - mindenki ossza be magának! - hogy nem volt egy igazán kemény kezű vezető, aki - ha nem is feltétlenül nagy geokesser, meg... ugye mostanában szokás... ööö... akár itt tagfelvétel vagy egyebek kapcsán úgy számolni, hogy... úgy kategorizálni az embereket, hogy kinek hány megtalálása van. Most ez... tudom, hogy riporter ne mondjon véleményt, de szerintem hülyeség, mert... ööö... ahhoz, hogy egy ilyen dolgot valaki, úgymond, menedzseljen, nem biztos, hogy attól lesz valaki jó vezetője egy egyesületnek, hogy neki 1600 megtalálása van... De... ööö... szerinted azon... azon csúszott el picit az egyesület, hogy nem volt egy olyan kemény kezű ember, aki - akár Hozzád hasonlóan viszonylag kevés megtalálással - értelmesen kézben tartja a dolgokat. A megfelelő embereket megfelelő irányba tolja. Aki nem oda való, azt barátsággal vagy más irányba tereli vagy finoman elzavarja az egyesület környékéről. Megfelelő embereket berángat az egyesületbe.

F: Figyelj! Egy valamit tudni kell, hogy attól még, hogy valami egyesület vagy non-profit, attól még azt meglehetősen hasonló logika szerint kell vezetni, mint egy... mint egy profit-orientált vállalkozást. Ezt se nagyon értettük meg így... így többedmagunkkal itt az egyesületben, szerintem. Eee... és ennek része az is egyébként, hogy... hogy szükség van egy-két... egy-két professzionális geocachinggel foglalkozó emberre, ami azt is jelenti, hogy mondjuk abból él, hogy ezt csinálja. De ehhez nyilván sokkal több bevételt is kellett volna az egyesületnek generálni, hogy bárki igazán normálisan ebből meg tudjon élni. De erre szerintem lett volna lehetőség és még ma, ebben a pillanatban is van számos lehetősége az egyesületnek. Ott vannak a mindenféle pályázatok, ööö... és... és amú... amúgy végezhet vállalkozói tevékenységet az egyesület. Így gazdálkodhat, használhatja az erőforrásait, csak az a lényeg, hogy ne ez legyen a fő tevékenysége, nyilván. Tehát a törvény ezt eléggé egzaktnak körülírja, hogy meddig lehet ebbe elmenni. Tehát én azt... azt gondolom, hogy... hogy... hogy igen, szükség lett volna, vagy van, vagy lesz valakire, aki... aki... aki úgy viszi ezt az egyesületet, mint ahogy... ahogy látunk sikeres egyesületeket magunk körül azért, jópárat.

0:42:44 **P:** Szerinted mennyire ártott meg ennek az egyesületnek a... a... néhány darab személy... személyes konfliktus?

F: Hát, figyelj! Egyrészt...

P: Tudod, azokat valahol azért szerencsésebb lett volna ezektől a dolgoktól távortartani, nem?

F: Hát úgy illyent...

P: Sör mellett megbeszélni...

F: Ilyent nem lehet. Nem lehet, nem lehet távortartani. Egyszerűen túl sok ember van benne. Túl sok féle... túl sok féle élethelyzetből érkező emberek. Túl sok... és túl sok félet gondolnak erről az egészről ahhoz, hogy... hogy ne legyen konfliktus, szerintem. És az a vicc, hogy... hogy... hogy láttam, hogy mi van a geocachingbe, tapasztaltam. Aztán néztem jobbra, néztem balra, hogy... más ismerőseim más ilyenfajta szeveződéseknek a tagjai és... és ugyanezek mennek mindenhol. Tehát, tényleg, a pecások ugyanúgy csesegetik egymást, a... Nem tudom most mit mondjak Neked. Ez minde... mindenhol előjön. Egyszerűen nem lehet megúszni. Most nem tudom, hogy a miénk az élesebb volt-e? Az... az... az alacsonyabb színvonalú volt-e a vita? Ezt nem tudom megmondani Neked, mert annyira nem ismerem a... a többit. Dehát ez... ahol az emberek közösségi életet élnek, szerintem, hát ez... ez szerintem maximálisan igaz nálunk, ott... ott... ott... ott beindul egymás nyírása. És ez lehet, hogy...

0:43:56 **P:** Nézeteltérés, konfliktus az mindig van. Tehát... nagyjából tényleg ez viszi előre a világot, hogy ha valakinek gondja, baja, kérdése támad, akkor azt így megbeszéli. De... nekem úgy tűnik, hogy nagyon... nagyon sok esetben pont az volt a gond, hogy csak a gond, baj támadt föl, de nem sikerült megbeszélni.

F: Nézd, ennek van egy másik sajátossága szerintem, ami... ami mondjuk talán minket extra-

módon métely... mételyez, hogy ugye a... a... pont azért, mert az egész ténykedésünk az... az a weben zajlik, ezért a közösségi életünket is talán túlzottan is a weben éljük. És azért... azért az, hogy egy létező pszichológiai sajátosság, hogy az ember képernyő előtt és billentyűzet előtt ülve jobban meghülyül, ha közösségi életet él, mint hogyha... mint hogyha ezt egy közös légtérbe végzi, beszélget. Ugye ez a geocaching gyönyörűen igazolta ezt a tézist szerintem, mert azok az emberek, akik a fórumon halálra csesztették egymást, amikor leültek így egymással, akkor lehet, hogy picit olyan furán néztek egymásra, de hát a tónus az egészen más volt. És így... így akár még megbeszélni is sikerült dolgokat...

0:45:01 **P:** Hát, igen, ez összevetve a fórumok hangulatát vagy akármelyik geoverseny hangulatát, ez brilliánsan látszik.

F: Persze, de hát alap... a... még a nehezebb pillanatok... tehát amikor - ezt utáltam mindig a legjobban a geocachingben, amikor így összegyűltünk és akár valamilyen formális eseményre, közgyűlésre vagy... vagy elnökségi ülésre, akár ilyen informális megbeszélésre, a... ott is azért lehetett látni, hogy eljönnek azok, akiknek bajuk van és azt szeretnék elmondani és... és... és... és érvényt szerezni az igazuknak, de... de... de hát azért ez nem úgy zajlik, mint ahogy a... mint ahogy akár előző este a fórumon zajlott egymás között. Ez... ez nagyon jellemző szerintem és, hát ezen nem lehet segíteni. Ilyenek vagyunk. Vagy egyszerűen a gátlásaink azok valahogy kevésbé működnek, hogyha... hogyha... ha ott van a gép közöttünk és nem szemtől szembe kommunikálunk. Ez így van. Ezen nem lehet segíteni. Viszont ez... ez... ez nyilván sokat ártott nekünk. De szerintem a... azt én nem hiszem, hogy a... hogyha... ha valami rosszul ment a geocachingbe, akkor az ezért... az ezért történt volna feltétlenül.

0:46:09 **P:** Akkor most kérdezek egy [fórumos bejegyzéssel](#) kapcsolatosan. Biztos nagyon sokan emlékeznek. Pár hónappal ezelőtt, amikor a... egyesület körül a... amúgy is viszonylag válságos alaphelyzetben egy... egy ilyen még komolyabb válságödör keletkezett. Ööö... abban... abban a helyzetben Neked volt egy ominózus fórum-hozzászólásod, ami... ööö... fölvetett biza... ami egyik... egyik... nem hebegek-habogok. Mondd... mond el, hogy mi volt ez a dolog! Mit... mit... mit írtál Te? Mit gondoltál mögé? És ehhez képest mit... mit gondoltak szerinted bele a többiek?

F: Hát ez az utolsó...

P: Ebből lett egy aláírásgyűjtő dolog.

F: Persze. Persze. Nagyon büszke voltam a... a geocachingesek összefogására és... és kollektív erejére akkor... ami akkor megnyilvánult és...

P: Ez irónia vagy...?

F: Neeem, ez egyébként nagyon... tényleg... tényleg jópofa volt. Ööö... ez nekem... nekem így... Nem tudok elvonatkoztatni ettől, hogy azért alapvetően politikával foglalkozom és ilyenkor mindig rácsodálkozom arra, hogy mennyire... mennyire jól tudják piciben is produkálni az emberek azokat a jelenségeket, amik egyébként hajtják a nagypolitikát is. És ebből a szempontból rettenetesen tanulságos volt nekem a geocaching az első pillanattól az utolsóig. Szóval ez...

P: Azért még nincs utolsó pillanata a geocachingnek.

F: Hát, nekem azért igen. Tehát én... én... Pont a minap hívott föl... a... asszem a [Juju](#) hívott föl engem a minap, hogy valamit kéne csinálni a... a [Buda Svájca](#) ládámmal, mert... mert ott is a Nemzeti Park valamit izgatottkodik körülötte. És... és baromira kevés időm volt. Pont valami határidős munkát végeztem. És próbáltam rövidre zárni a beszélgetést. És akkor abba... megkérdezte, hogy "Jó, akkor csináljunk vele azt, amit akarunk?" "Eeez, ez a legjobb, amit mondhatsz. Igen!" "Jaj, de jó!" "Jó!" És le is raktuk gyorsan a telefont. Tehát ezen a ponton azért érzem, hogy... hogy... hogy én... én erősen ki vagyok szállva.

P: Aha.

F: Ööö... De hát ez van.

P: Na, tehát... Ez... ez... ez a bizonyos fórum-hozzászólás...

F: Hát, ez a... ez az utolsó dobásom volt.

P: Milyen környezetben keletkezett?

F: Volt valami... Tehát... Ugye akkor már fél éve... vagy nem biztos, hogy fél éve, pár hónapja

akkor már a [kulisz](#) volt az elnöke az egyesületnek. És akkor volt... volt egy valami cirkusz... az a baj, hogy nem tudnám most már pontosan felidézni, hogy mi váltotta ki, de kulisz nagyon meg... megörvölt úgy... úgy valakire, nem tudom, de szerintem az elnökségen belül, és... és bejelentette, hogy nem akarja tovább csinálni. És akkor mások jöttek, rábeszéltek, hogy folytassa. Nagy nehezen akkor folytatta. Aztán jött egy... egy újabb cirkusz. Így a kulisz szempontjából egyébként érthető volt, hogy kiakadt, azt hozzáteszem. Tehát ő nem... nem hisztizett, hanem tényleg baja volt. És... és... ööö... és akkor nagyon komolyan azt mondta, hogy akkor... akkor ő befejezi. Tehát hogy ez most már nem olyan, mint az előbbi, hanem most már tényleg-tényleg-tényleg. És én úgy voltam vele, hogy... hogy...

0:48:54 **P:** Belső fórumon mondta? Vagy Neked telefonba?

F: Belső fórumon volt egy írás is, de szerintem volt beszélgetés is telefonon. De inkább fórumon zajlott ez. Levelezésben, magánlevelezésben is. És... és akkor... és akkor úgy... én egy pillanatra azt gondoltam, hogy ez most... most lehet, hogy tényleg... tényleg... ööö... komoly. Hát ez komo... a kulisz komolyan is gondolta. Tehát mi utólag is beszéltünk erről. Utólag azt gon... utólag elmondta nekem, hogy azt gondolta, hogy én visszaveszem az elnökséget. És hogy ez... ebbe fog a dolog kifutni. Tehát, hogy ő tényleg nem akarta csinálni. Tele lett a töke. Jól felhúzták valamivel. És... és én akkor azt gondoltam, hogy... hogy... hogy ez az a pillanat, amikor most még mindent ki lehet javítani, amit évek alatt... az évek alatt elrontottam. Ööö... ez egy nagyon naív elképzelés volt. És... és egy olyan pontra jutottunk, amikor egyszerűen... nem akarja senki sem továbbvinni az egyesületet. Ez úgy nagyjából kiderült. Ott végiginterjúvoltam az embereket. Kérdezgettem. Nem nagyon derült ki, hogy bárki jelentkezne arra, hogy... hogy vállalja a vezetését az egyesületnek. És hát... azért viszonylag ebből, hogy senki sem akarja tovább vezetni meg csinálni az egyesületet, az egy viszonylag reális következtetés volt, hogy akkor ez az egyesület ez befuccsolt. Ha viszont befuccsolt az egyesület, akkor arra gondoltam, hogy lehet egy resetet nyomni. Az egyesület megalakulásának előtti pillanatokra így akkor vissza lehet juttatni a rendszert. És... és... és akkor onnan újra... újragondolni az egészet. És akkor arra gondoltam, hogy... hogy az a régi elképzelésem, hogy... hogyha... ha ez egy vállalkozásban működik, ez az oldal, ööö... amikor a tulajdonosai meg a... meg a vezetői, menedzserei azok... azok pontosan tudják, hogy azért dolgoznak, hogy ez egy sikeres vállalkozás legyen. Profitot termeljen. És hogy ez attól lesz sikeres, hogy sok felhasználója van, akik elégedettek. Azok újra visszajönnek és szeretik az oldalt. Ez az egész akkor összeáll valami olyasmivalamivé, hogy sokkal jobban be fogjuk vinni azt, hogy mit akarnak a geokesserek. Akármilyen változtatási igényüket. Mert hogy a dolog mögött lesz egy... lesz egy olyan szervezet, amibe emberek pénzt keresnek. Ők tudják, hogy miért csinálják a dolgukat. Ezért cserébe kiszolgálják az ügyfeleiket. Ez lesz a... ez lesz az új geocaching. És...

0:51:04 **P:** Akkor tehát ez egy ilyen klasszikus Groundspeak-modell lett volna, hogy egy nagyon jól használható alapszolgáltatás ingyen, barátságból, némi reklámbannerekkel. Mellé esetleg egy premium membership-jellegű dolog, értéknövelt szolgáltatásokkal? Nagyjából ez volt a....

F: Hát azt... azt kötöttem itt ki magamnak, ezt le is írtam, szerintem rögtön az első szövegbe is. Ez az, ami úgy... amit úgy nem nagyon figyelt senki, mert... mert a következő, rákövetkező fórumbeszélgetések azok arra utaltak, hogy ez... ezt nem vette senki komolyan... hogy a meglévő szolgáltatások, tehát már amit... ami van, ami adott a geocachingen a jelenlegi felhasználóknak, az mind-mind ingyenes kell, hogy maradjon. Ez egy kőbe vésett szabály. Azt hiszem, hogy aki ezt egyáltalán elolvasta és az is azt mondta, hogy "Most miért higyjük el, hogy így van? Annyiszor becsaptak már minket." Ilyen... abszolút nincs... nincs egy bizalmi csúcson az ország úgy általában. És én abszolút megértem, hogyha az emberek így gyanakodnak, amikor ilyesmit hallanak. Tehát ez... ez egyrészt rendbe volt, de... de én azt pró... azzal próbáltam válaszolni: "Nem azt kérem, hogy higyjenek nekem. Mert... mert miért pont nekem kéne hinnük?" Hanem azzal próbáltam érvelni, hogy egy vállalkozónak, aki ezzel pénzt akar... maximalizálni akarja a profitját ennek a dolognak, az az érdeke, hogy... hogy ne... ne az a hangulat alakuljon ki a geokesserekbe, hogy ezt most innentől kezdve nem szeretjük és gyűlöljük és... és elfordulunk tőle és új oldalt alapítunk inkább. És a többi, és a többi. Tehát miért tenne olyant egy... egy...

egy... egy... egy új tulajdonos vagy vállalkozó, aki átveszi ezt... ennek az egésznek az irányítását, amitől lázadás tör ki? Hát a saját vállalkozásának az alapjait tenné tönkre azzal. De ez... ez olyan kicsit komplikált szerintem. Túl sok összetett mondatot tartalmazott már ez a... ez az érvelés ahhoz, hogy átmenjen. És... foglalkozom politikai kommunikációval és pontosan tudom, hogy azért a tömondatoknak és az egyszerű kijelentéseknek mekkora ereje van az ilyen szofisztikált levezetésekhez képest. És... hát ez... hát ebben mindenki csak annyit látott... és... és tökéletesen így természetes ez, hogy a... hogy a kumin ezzel pénzt akar keresni. És ez egy... elvetemült dolog innentől kezdve. És... és hát erre indult rá ez a mozgalom. Én akkor feltettem a kezemet. Azt mondtam, hogy "Gyerekek, ez... ezzel tényleg nem érdemes..." Csak én is csak az idegeimet szétórlóm ezzel az egészszel.

0:53:14 **P:** Mennyire volt Neked a... arcodba nagy vödör hideg víz az, hogy nyilván amikor írtad ezt a hozzászólást, akkor azért írtad, mert valamennyire hittél benne, hogy így vagy úgy, de a dolog átfordítható ebbe. Lesz mögötte tömegbázis. Lesz mögötte támogatás. Ööö... nyilván lesznek ellenvetések, de alapvetően az emberek azért át fogják látni, hogy ez... ez jó, szép, hosszú távon ez mindenki érdeke. És ehhez képest aho... ahogy megnyomtd a Submit-gombot a kis hozzászólásod alatt, két perc múlva már... ööö... ööö... rettenetes ellenkezést váltott ki. Szerintem - nem tudom mennyi - fél órán, órán belül egészen biztos, hogy elkezdődött a... a fórumon az aláírásgyűjtés. Ez azért így nagyon-nagyon kőkeményen ellentétes reakció azzal, mint amit vártál vagy reméltél, nem?

F: Nem. Igazából nem a... nem a fórumozóktól reméltem támogatást ehhez a dologhoz. Bár nyilván ekkora nagy ellenállásra sem számítottam. Azért egy kicsit több megértést, nem úgy megértést, hogy most velem szemben legyenek megértőek, hanem hogy az érveimet megértsék, azt... azt... azt...

0:54:15 **P:** Szövegértés?

F: Szövegértést. Mondjuk azt... azt... azt jobban számítottam volna. De nem az volt a célom, hogy ott gyűjtsek támogatókat. Egyszerűen az volt a helyzet, hogy zajlott ez a... zajlott ez a meccselés a... a mi zárt fórumainkon, hogy akkor mi legyen a geocachinggel? Senki nem akarja vezetni... Én akk... ott már ezeket a kártyáimat terítettem, hogy én ezt úgy vinném csak tovább, hogy ez egy vállalkozás. Ebből akkor az egyesület az... az lényegében megszűnik, felszámolja magát. Van egy eljárása. Ezeket én ott bedobtam. Ööö... de ez bent zajlott. És... és aközben az emberek meg megtudták, hogy valami balhé van. Érdeklődtek nálam. Én nem akartam... ööö... szivárogni. Nem akartam azt, hogy... hogy valami olyan piszkoskodás kezdődjön, hogy én így elpötyögök valamit a barátaimnak. Akkor azok továbbpötyögik és izé. Hanem úgy gondoltam, hogy... hogy ez a vita akkor lesz tisztességes, hogy én a saját pozíciómat azt kirakom a nagy nyilvánosság elé. Akkor nem lesz az, hogy attól kell tartstak, hogy valaki ezt torzítva mondja el az én ellenfeleim... tehát ebben a vitában riválisaim vagy ellenérdekeltjeim közül, hanem egyszerűen kimegyek a Napra. Hát... ö... nem sunnyogok, hanem elmondom, hogy mit tervezek. És... és aztán lesz, ami lesz. De... de úgy gondoltam, hogy abban a vitában, ami belül zajlik, abban hoz ez nekem egy... egy... ööö... egy továbblépést. Nem biztos, hogy előnyt, de mindenképpen egy... Beálltunk, egyszerűen. Nem volt se előre, se hátra. Beásta magát mindenki a pozícióiba és nekem nem volt jobb ötletem a továbblépésre, mint az, hogy "Na, jó, akkor én magam részét azt megfuttatom a nyilvánosság előtt".

0:55:48 **P:** És egyébként időrendben az hogy nézett ki, hogy a belső fórumokon Te már a többieknek ezt a dolgot fölvetted? Többé-kevésbé átrágtatok? Voltak támogatók, ellenzők? Majd egyszer csak iksz nap után azt mondatd, hogy "Na, jó. Kidobom nyilvánosság elé."...

F: Így volt.

P: Vagy... vagy... tehát nem az, hogy a többiek bent a egyesület belső tagjai sem tudták...

F: Dehogyan!

P: Hogy mire készüljenek?

F: Akkor már ezt egy hete ezt rágtuk.

P: Teház ez... ez... ezzel mindenki tisztában volt, hogy jön egy ilyen...

F: Igen, igen! Hajjjaj!

P: Opció.

F: Mindenki... Tök körbejártuk...

P: Milyen támogatottsága volr belül ennek a dolognak?

F: Nem nagy. Hehhehe. Nem nagy. Nem... nem örültek neki.

P: Nyilván nem szeretnél nevetet mondani.

F: Hááát, azt nem.

P: Ne is mondjunk! Deee ugye akkoriban az egyesület tagsága... ööö... Ez még az első bővítő kör előtt zajlott? Nem is emlékszem. Tehát a... Attibatiék már tagok voltak ekkor?

F: Szerintem igen. Igen.

0:56:35 **P:** Tehát akkor volt az egyesületnek tizenhárom, -négy, -öt? Most vala... valahogy így soha nem tudom követni... Ebből a tizenegynéhány emberből hányan... hányan mondták azt, hogy így vagy úgy el tudnak képzelni egyilyent? Hányan álltak melléd?

F: Hááát, Te... Másfelen. Hahahaha.

P: Na az... az szerény.

F: Azt hiszem. Igen. Igen. Hát az. Egyrészt így volt, másrészt arra viszont nem tudtak választ adni, hogy akkor merre tovább. Tehát én ez... ez... ettől volt hülye a helyzet. Én tudtam, hogy ezt... ezt nem... nem támogatják meg nem lelkesednek iránta, de... kulisz eleinte azt mondta, hogy hát, ha... ha... ha... tehát hogy ő csak várt. Neki mondjuk meg, hogy mi legyen és akkor az lesz. Mert ő már kiszállt és nem is érdekli az egész. Tehát ez volt a... ez volt a legelső reakciója. A többiek így inkább érzelemből reagáltak csak az egészre. Ugyan az... az akkor nem látszott, hogy merre... merre van tovább. Mert hát az viszont látszott, hogy ezt vezetni kell ezt az egyesületet. Kulisz lemondott. Többiek nem akarták. Senki. Deklaráltan senki nem akarta. Tehát ott volt a nagy hülye helyzet. Én... énnekem akkor tényleg becsülettel nem volt... azt én becsülettel nem tudtam volna vállalni, amire mint utóbb kiderült a kulisz számított, hogy "Na, jó, akkor visszaveszem az elnökséget és akkor vezetem, vezessem én tovább a dolgot..."

P telefonja: Ráz, dvá, ráz, dvá, trí!

F: Hahahaha. Na, és most jön a reklám.

P: Azt hittem, hogy kikapcsoltam a telefonomat. De ezek szerint mégse. Most viszont mégiscsak igen. Elnézést a Kedves Hallgatóktól is és Tőled is!

F: Szóval... egész egyszerűen az... az, hogy én azt mondom, hogy "Jó, akkor visszaveszem és akkor mindannyiunk boldogulására és további épülésére én fogom újra vezetni az egyesületet." Hát ez lett volna a legnagyobb... legnagyobb sumákolás és... és tulajdonképpen a geokesserek becsapása, ha én ezt mondom.

0:58:21 **P:** Ez konkrétan eszed ágában nem volt...

F: Hát, eszem ágában nem volt. Én... én... én nagyon boldog voltam akkor, amikor lekerült a vállamról így az egyesület vezetése. Igaz, hogy akkor még ott a... mi egy ilyen fifty-fifty-re álltunk a kulisszal, amikor volt ez a... ez a szavazás. Olyan az emléke, hogy egy ilyen versenyszellemben áll hozzá, hogy: "Na, megmérettetünk egymással." De amikor... amikor nem lehetett eldönteni a fifty-fifty miatt, hogy akkor ki lesz az elnök a szavazáskor, akkor én visszaléptem, hogy lehessen a kulisz. És... és nagyon... nagyon magabiztos voltam ebben a döntésemben. Tudtam, hogy a kulisz az egy... egy ilyen... az adminisztrációhoz is jobban affinités... és majd fogja ezt csinálni. Jobb... jobb ötletünk nincsen. Kevesen voltunk. Más tényleg nem volt ott a... az egyesület háza táján, aki egyáltalán erre így alkalmasnak tűnt volna. Úgyhogy én ezzel úgy teljesen rendben voltam. Örültem, hogy nem nekem kell többet vezetni. Szenvedni a pályázatokkal, bevallásokkal, egyebekkel. És... és azt egészen biztosan tudtam, hogy ezt soha többet nem akarom magamat. Nem akartam a geocachinget eldobni magamtól, mert baromi büszke vagyok rá a mai napig is. Tehát ez a... tényleg a... az életem egyik legsikeresebb vállalkozása. Annak ellenére, hogy... hogy ennyire hibásan kezeltem, végülis. De... de hát ez ennek ellenére nagyon... nagyon sikeres és baromi sok okom van rá, hogy büszke legyek rá. Hát az utolsó pillanatig próbáltam azért valahogy... valahogy nem elengedni a kezét, amikor úgy látszott, hogy mindenki elengedi a kezét. Ez... az én válaszom vagy megoldási sémám az az volt, amit akkor oda leírtam. Ami ott baromi népszerűtlen volt, persze. De egyé... egyébként ha

megnézed a Facebookot, amikor ott bejönnek ilyen ö... ötletek, hogy mittudomén, elndul egy hí... egy szóbeszéd, hogy akkor valami fizetősé válna benne, vagy valami. Akkor is ilyen hihetetlen lázadások indulnak be. Nagyon jópofa látni ott nagyba is azt, hogy... hogy... hogy a felhasználók ott is a magukénak érzik az egészet és úgy gondolják, hogy ők csinálják ezt a dolgot. Ami részben igaz is, mert a geocachinget is a... a felhasználók által gyártott tartalom teszi azzá, ami. De... de... de ez nem... nem válik tisztázottá, hogy akkor mégis milyen szinten szólhatnak bele a felhasználók a dolgok alakulásába és mi az, amibe már ők nem szólhatnak bele adott esetben. A geocaching-felhasználók úgy gondolják - asszem a Facebook-felhasználók is ilyenek - hogy... hogy... hogy ők mindenbe beleszólhatnak. És a... és... és hogyha bármit rájuk akar erőltetni mondjuk az oldal üzemeltetője, gazdája, akárkije, akkor az egy gonoszság és... és... és borzalom. Hát ez... ez nagyon nehézé teszi ezeknek az on-line közösségeknek a működését. Bár... bár ez egy nagyon izgalmas dolog is. Tehát ezt lehet azért jól kézben tartani.

1:00:53 **P:** Említetted az előbb, hogy öö... amikor új elnököket kellett keresni, akkor Te magad visszaléptél kulisz javára. Hogy... ugye az nap... napjainkra szerintem leszögezhetjük, hogy ugye megbeszéltük, hogy az elején a... a... András és Te... Te ket...Ti kett... Te, ketten, voltatok a... a kulcsfigurák. Az szerintem tényként kezelhető, hogy most harmadik kulcsfigura a kulisz. Öö... a kulisz előjeléről lehet vitatkozni, de abszolútértékéről nem. Tehát szerintem ő mindenképpen egy meghatározó figura ebben a pillanatban a... a geocaching körül. Ha... és egyébként most megint nem szép, hogy a riporter véleményt mond, én a kuliszt abszolút - a szó jó értelmében vett - kiváló bürokratának tartom. Tehát az, hogy a... a paragrafusok és jogszabályok erdejében békésen, higgadtan el tud igazodni és képes tök jól levelezni egy nemzeti parkkal - ezt maximálisan el tudom róla képzelni. Szerinted akkor a... kulisz volt akkor abban a társaságban a... elnöknek legalkalmasabb figura és ő is lett az elnök. Akkor... mégis mi okozza ezt a rettenetes népszerűtlenségét? Mert most... most azért ezt mondhatjuk, hogy így a... a fórumokon, egyéb játékosok között nem... nem mondhatjuk, hogy ő egy igazán komoly, népszerű figura lenne. Ez... ez... ez mitől van?

F: Ez azért nehéz, mert...

P: Kommunikáció?

F: Neeem. Az a baj, hogy azért a... egy embernek a népszerűségét azt nem feltétlenül az méri meg, hogy a... hogy a fórumon aktívan résztvevő emberek mit gondolnak róla. Azért az egy nagyon kis szelete a geocachingnek. Öö... a többiek meg, szerintem, akik amúgy játszanak csak az erdőben, lehet, hogy azt se tudják, hogy ki az a kulisz.

P: Ez a legvalószínűbb, egyébként.

F: Igen.

P: Mint ahogy azt se tudják, hogy ki az a kumin.

F: Így van. Így van. Öö... Tehát az, hogy... ténylegesen a kulisznak milyen a... milyen a... a... a megítélése? Hát ebben a körben tudom, hogy kik azok, akik baromira utálják. Mert nyilván ezt valamennyire nyomon követem. Bár nyilván nem tudnám felsorolni az összes embert, aki utálja. De... de hát... pontosan lehet tudni, hogy mik voltak azok a viták, azok a... azok a... azok a fórumbeli pengeváltások, amikkel a kulisz kiváltotta ezt a dolgot. De hát ő többször is ezt így jelezte, hogy... hogy... hogy ezt tudja, hogy... hogy rosszul csinálta. Szerintem ilyen... ilyen közgyűlési helyzetekben is volt már, hogy ott a nyilvánosság előtt azt mondta, hogy ezt így majd egy kicsit jobb... igyekszik jobban csinálni. Meg nem... nem heveskedni annyira, nem hagy... nem hagyja magát, hogy... hogy az indulatai elragadják, satöbbi, satöbbi. Tehát ő tudja, hogy van egy ilyen probléma. Áááhh...

1:03:26 **P:** Egyébként a... egy... egyesület irányából egy ilyen, szerintem egy eléggé bevett kommunikációs stratégia ez a... a hallgatag többségre való hivatkozás, amire egy picit most Te is utaltál.

F: Ühüm.

P: Öö... biztos, hogy ha megnézzük, hogy van ötvenikszezer regisztrált tag, megnézzük, hogy ebből 8732 az, aki aktív játékos. Ehhez képest a fórumon az a... nyolcvan-száz-kétszáz-akárhány ember ez micsoda elenyésző kisebbség. De azért azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy akik

a fórumon meg a játékban ilyen szinten vannak jelen, azok... azoknak a véleménye talán egy picit intenzívebben is figyelembe vehető. Tehát ők itt azért mindenképpen kulcsabb figurái... öö... a játéknak meg a játék körüli kommunikációnak, mint az a játékos, aki... aki... akár frissen regisztrált, akár régen regisztrált, néha megtalál egy-egy ládát, de az egészről halvány fogalma és nem is érdekli igazán az egész történet, csak néha, amikor ráér, véletlenül megkeres egy ládát. Hát...

F: Ez... tökéletesen igazad van, csak ugye ez megint az alapproblémát veti föl, hogy... hogy volt egy pillanat, amikor emberek, akik addig csak játszották ezt a játékot, azok be lettek engedve a döntéshozatalba. És ez az egyesület megalapítása. Ugye addig a döntések azok születtek ahogy születtek. Egy ideig azt hittem, hogy én hozom a döntéseket. Aztán már egy idő után az András hozta a döntéseket. Meg... meg ahogy éppen esett, úgy puffantak a döntések. De aztán jött egy pillanat, amikor be lettek hozva a döntéshozatalba ezek a további játékosok is. És e... innen fakad az a gondolat, hogy tulajdonképpen mindeki, aki... aki régóta játssza, aki... aki egy ilyen geocaching-tekitélyre szert tett, mert jófej, mert... mert... mert biciklivel megy föl a hegyre, mert... megvannak azok az attribútumok, amiktől valak... valaki egy... egy... egy tekintélyes tagja...

1:05:03 **P:** Neves kesser.

F: A geocaching-közösségnek. Igen. Hogy... hogy akkor ez... ez automatikusan azt is jelenti, hogy a játék szervezésébe is nekik van egy beleszólási joguk. És az nagyon nincsen rendben, hogyha ezt a... ezt a beleszólási jogot ezt nem tartja tiszteletben a... a közösség. Csakhogy, ugye, az egyesület az meg közben ahogy megalakult, az be is zárta magát. És ez is egy nagy vita, hogy ez jó-e így vagy nem jó így. Én azért gondoltam, hogy jó, hogy ha ilyen kicsi az egyesület, mert így is, ugye, sokfelé mentek az akaratok még ebben a nagyon kicsi társaságban is. Hogyha még nagyobb lett volna, akkor egy ilyen kezelhetetlen valami alakult volna ki. Legalábbis aszerint az alapszabály szerint. Tehát ez az alapszabály aztán végképp nem volt arra alkalmas, hogy mondjuk egy... egy tömeges... egyesületet működtessen. Az egész az... az egész az ne... nem úgy lett kitalál... tehát én... én az egyesületre is úgy tekintettem, hogy az tulajdonképpen majdnem olyan, mint hogyha egy cég vezetné ezt a dolgot. Az... azt... azt hagyják békén! Az... az a maga belátása szerint csinálja a dolgait. Nyilván nem akar a játék ellen tenni. Azt akarja, hogy jó legyen a játék. De... de hát ez... abba ne akarjanak olyanok beleszólni, akik... akik csak azon az alapon, hogy ők tekintélyes kesserek, követelik a jogot a beleszólás... vezetéshez. Végigkíséri az egészet, hogy... mert én megértem, hogy miért akarnak beleszólni. Mert hogy volt egy példa, amikor egyszerű játékosokból döntéshozók lettek. És akkor azt kérdezik az emberek, hogy akkor "Én is tulajdonképpen vagyok annyira geokessing-játékos, meg már tulajdonképpen sokkal inkább, mint akik akkor egyesületet alapítottak. Hogy akkor miért nem lehet nekem is ugyanígy... ugyanígy bele... beleszállni?" És ez így, innen nézve egy teljesen jogos... jogos igény. Csak tulajdonképpen ez a... ha... ha valami a geocaching romlásának az oka, legalábbis az én perspektívámból mindenképpen, az az, hogy egyre többen szólhattak bele és... és... és vihették mindenféle irányokba. Mert én azt gondolom, ugye nem kis magabiztossággal, hogy ez akkor... akkor lett volna egy lankadatlan sikertörténet, hogyha végig csak én mondom meg, hogy mi történhet benne. Ez lehet, hogy marhaság, persze, mert... mert most miért... miért pont az lett volna a jó, de... de... de... de hát akkor legalább mondjuk az én felelősségem lett volna, hogy... hogy... hogy mi... hogy sikeresek vagyunk-e vagy nem vagyunk sikeresek. Így meg most azt sem tudom megmondani egyébként, hogyha most ha valami most éppen rosszul működik, hogy akkor az kinek a sara. Mert nyilván nagyon nagy részben az enyém, de azért azt sem tudom vállalni, hogy teljes egészében az én felelősségem legyen, hogy... hogyha a dolgok elro... elromlottak időközben. És... szóval ez a... ez a nehéz, hogy... hogy mindig jöttek az emberek és újabb csoportok alakultak. És ezek leültettek engem. Meghívtak egy sörre. Magyaráztak. Agitáltak, hogy ők is. És ők is a... be akarják... Valaki csak egyszerű dolgokat akart. Mittudomén egy saját pontszámítási képletet akart volna az oldalba. Valaki bonyolultabb dolgokat akart. Embereket eltávolítani a vezetésből. Saját magát benne látni. Ilyesmi. Tehát ezek... ezek mindig jöttek és mindig ott volt a kérdés, hogy "De miért? Mitől? Te miért inkább? Te miért igen? Azért mert..."

mert mondjuk jobban tudsz érvelni a fórumon és ilyen élesebb mondatokat tudsz beírni, amivel alázod a többieket? Vagy... vagy Te..." Mi az, ami... mi az, ami... mi a kritériuma annak, hogy akkor valaki onnatól kezdve megmondhassa, hogy mi... mi van a geocachingbe? Volt egy ilyen pillanat. De az egy ilyen aki-bújt-aki-nem pillanat volt. Ez a... ez a... ez az egyesület-alapítás, én szerintem. És ez egy... ez egy nagyon tragikus dolog, hogy... hogy... hogy abból rengetegen, értelemszerűen, kimaradtak. Főleg akik később jöttek. De hát ez így van. Hát... azé... egy cég esetében sokkal jobban érthető. Tehát ez a baj ezzel. Mert egy egyesületnek lehet tagbővítése és oda föl lehet venni embereket. Ez végig ment, ez a vita. Ha ez egy cég lett volna, akkor ez egy evidens dolog. Mert, ugye, Te sem meg én sem kérdezzük meg, hogy mi... mi miért nem lehetünk a Facebook mögött lévő gazdasági társaság részvényesei? Hát, basszus, mi is... izé... lehet, hogy regisztrálunk rajta és lehet, hogy tők aktívak vagyunk és egy csomó... csomó látogatást vonz csak az, hogy mi is ott vagyunk rajta. De hát ez evidens, hogy nem. Hát ez nem a... tehát a... az egésznek a menedzsmentjéhez nincsen közünk, még akkor is, hogyha mondjuk nagyon aktív Facebook-felhasználók lennénk. Én nem vagyok az, speciel. De... de hallgatók közül biztos sokan vannak, akik ezt is elmondhatják magukról. De hát senkinek nem jut eszébe az, hogy... hogy ő... ő beleszólást követel a Facebook mene... hát, persze, igen, de eszébe juthat. Ott is van aláírásgyűjtés meg forradalom meg szabadságharc. Így október 23-a előtt ezt azt hiszem, hogy így feltétlenül meg kell említenünk. De... de... de hát ez... az is hiába... hiába van. És az... azt azért ott jobban megértik, szerintem.

1:09:25 **P:** Igen, csak sokan gondolják úgy szerintem a mostani játékosok közül - most próbálok az ő meghosszabbításuk lenni -, hogy azért egy öö... profitorientált vállalkozás és egy közhasznú egyesület ebből a szempontból különválasztandó. És má... máshogy kéne működjön, mert ugye am... ami... az teljesen evidens, amit mondasz, hogy én nem lehetek a Coca-Cola igazgatótanácsának tagja és ha bekopogok, verem az ajtót, nem fogják elmondani nekem a receptet, amit csak ketten tudnak, mondván, hogy én... én is nagy Coca-Cola-fogyasztó vagyok. Öö... azért... é... én arra gondolnék, hogy azért egy ilyen egyesületnek egy picit fordítva kéne működni. Olyan szempontból, hogy amíg... amíg mondjuk egy cégnél valamilyen szempontból ki kell érdemelni azt, hogy én benne lehessek a pixisben... öö... egy ilyen egyesületnek fordítva kéne üzemelni. Tehát az egyesület elindul x-taggal és az egyesületnek az lenne az érdeke, hogy legyen sok értelmes, jól használható tag. Tehát nem... nem... nem annak kéne történnie, mint most, hogy a... a tagság az egy ilyen fű alatt lezajló, titkosan meghívott, nagy nehezen kiérdemelt kegy, hanem ha van egy... van egy kicsit is értelmesebb figura, aki, akár versenyszervezésben, akár marketingben, webfejlesztésben, tők mindegy, hogy miben az egyesület hasznára lehet, akkor az egyesület a megalakulása után két nappal ennél az embernél verje az ajtót, hogy "Gyere! Gyere! Legyél tag!" Most ehhez képest, ugye, ennek az ellenkezőjét látjuk, hogy van egy meglehetősen zárt egyesület. És ha valakinek meglebegtetik, hogy "Talán egyszer, ha nagyon jól viselkedsz, tag lehetsz. De akkor ne írdál ám semmi csúnyát a fórumon!" És az emberek közül sokan úgy működnek, hogy ilyenkor hirtelen vigyázzba vágják magukat és várnak, hogy hátha egyszer tényleg... öö... megérinti őket a szerencse és tagok lehetnek ebben az egyesületben. Ezt... ezt Te nem tartod egy picit ilyen megfordult helyzetnek?

F: Ez... ez döntés kérdése. Tehát itt van... keverednek a fogalmak. Ez az összes vitánál előjött. Ez... a közhasznúság is egy ilyen zavaros fogalom ebben a kontextusban. Mert a közhasznúság az nem azt jelenti, hogy egy... hogy az egyesületnek feltétlenül a... a... a... az új tagok felvételében egy egyértelműen nyitott stratégiát kell követnie. A közhasznúság az azt jelenti, hogy a szolgáltatás, amit előállít, az... azt nemcsak a tagok élvezhetik, hanem azt mindenki élvezheti, aki akarja. Tehát ebben... ebben a geocachingnél közhasznúbban működő egyesületet kevésbé tudnék elképzelni. Ott van mindenkinek. Hát, ezért is lett ilyennek megalapítva. Meg persze azért is, hogy az egy százalékokra pályázhasson. Vagy kérhesse az adók egy százalékát. Mert ugye ez a feltétele, ha jól emlékszem. Szerintem nem mondtam hülyeséget. De... de hát amúgy meg tökéletesen teljesítette a közhasznúság kritériumát. Az, hogy a tagságban, tagság kezelésében, tagfelvételben milyen stratégiát folytat, ez szerintem az egyesület menedzsmentjének vagy a vezetésének, bocsánat, inkább a döntése. És ez persze lehet egy

nagyon hülye döntés, hogy... hogy... hogy nem vesznek föl új tagokat. De... de... de vitatni ezt - hát kritizálni természetesen lehet. És lehet, hogy baromira igaza van azoknak, akik ezt így... így gondolják, de attól még ez egy legitim döntése az egyesületnek, hogyha... ha nem vesz föl új tagokat, mert azt mondja, hogy... hogy... hogy a saját mű... kiszámítható működésemet úgy akarom biztosítani, hogy úgy nagyjából tudom, hogy a meglévő tagjaim azok úgy a világ dolgairól meg az én szempontomból fontos kérdésekről hogyan vélekednek, egyesület működése szempontjából fontos ügyekben hogyan vélekednek. Ezzel azért van egy kiszámítható pályája az egésznek.

1:12:52 **P:** Csak sokan ezt nem... nem is jogi szempontból kritizálják, mert biztos, hogy az egyesület... ööö... jogi szempontból korrektül működik. Lehet, hogy apróbb működési hiányosságokat lehet találni, de hát amilyen rettentő bonyolult a magyar jogrend, ni... nem hiszem, hogy Magyarországon létezik bármilyen szervezet vagy cég, aki tökéletesen működne. Tehát ezt... ezt a részét át is ugorhatjuk. Hanem... ööö... én... én azt... látom, meg azt érzem, picit idesorolva magamat is, ha ez bárkit érdekel, hogy a... játékosok egy jele... jelentős része azt mondja, hogy "Jó, oké, jogszabály, paragrafus - tényleg nagyon szép. Hurrá! Amit a törvény előír, azt az egyesület betartja. De nem lehetne azt, hogy visszatérjünk egy picit oda, hogy normális emberek egy játék mentén kommunikálnak egymással és ha az egyik kérdez valamit, akkor a másik ne azzal zavarja őt el, hogy de az ilyen-olyan számú törvény ilyen-olyan számú paragrafusának ezen bekezdése alapján ez így rendben van, úgylátszóan kuss?"

F: Te figyelj! Azt lehet...

P: Mert ez tök törvényes, nyilván.

F: De... igen, de... de... tényleg az... az a baj, hogy itt nem a törvényre akarok visszautatni megint, mert hát pont ezt akarod, ettől akarod eltávolítani a témát, de hát attól még az van, hogy azt lehet, az egyesületben azt lehet, amit az egyesületi tagok akarnak. E... erről szól az egyesületi lét. És ugye ez a probléma, hogy... hogy... hogy nem ez... az emberek fejében nem válik el ez kellőképpen, hogy... hogy van az egyesületi tagi lét meg van a játékos lét. És... és persze tök érthető az, hogy mindenki ő sz... akinek ez fontos, az szeretne bent... bent lenni és szeretne részt vállalni a döntésekben. De... de egyszerűen az van... így... így működik egy egyesület, hogy az van, amit a tagok akarnak. És... és mi ketten itt most megállapodhatunk abban, hogy tök jó lenne, hogyha ez nem így lenne. De halál feleslegesen szaporítanánk a szót, mert úgyis az lesz. Tehát ezt én a saját bőrömön aztán baromira megtanultam, hogy úgyis az lesz, amit az egyesületi tagok akarnak. Úgyis az lesz, amit az elnökségi tagok akarnak. Meg úgyis az lesz, amit végül az elnök akar. De ez különböző súlyokkal, persze, meg azok különböző helyzetek. De nem lehet mit csinálni. Tehát hiába volt az, jöttek a barátaim nagyon jó tanácsokkal. Lehet, hogy Te is. Mit kéne másképp csinálni, hogy csinálni. És mondtam, hogy "Tök igazad van. Úgy kéne, tényleg. De nem tudok mit csinálni. Nem tudom átvinni az egyesületen. Attól a pillanattól kezdve, hogy csináltunk egy egyesületet, ilyen alapszabállyal csináltuk, amit ilyen feltételekkel lehet módosítani, ilyen feltételekkel lehet tagokat fölvenni ebbe az egyesületbe - körbe van lőve az egész történet." És hogyha... ööö... és csomószor volt az, hogy énnekem voltak, ugye, indítványaim, és... és kisebbségben maradtam velük. Akár tagfelvétellel kapcsolatban, akár az alapszabálynak pont az ilyen hülye részeinek a módosításával kapcsolatban. Kisebbségben maradtam. Mert azok, akik nem értettek velem egyet, pontosan látták, hogy akkor miféle megy el a dolog. Affelé ment volna el, amit Te is most javasolni próbálsz, szerintem. Tehát valamiféle kinyitást, hogy egyszerűbb legyen tagokat fölvenni, satöbbi. De hogy... de ehhez én kevés voltam. Elnökként is kevés voltam. Mert a szavazásokban, a közgyűlési határozatokban ugyanannyi volt a szavazatom értéke, mint a többieknek.

1:15:46 **P:** Te szerinted most merre megy a dolog? Tehát ha tippelned kéne - tudom, hogy ez a legrosszabb kérdés - tippelned kéne, hogy itt közeli-távoli jövőben nagyjából mi történhet a geocaching és az MGKE körül, akkor erre mit tippelnél?

F: Hát, énszerintem szinten marad. Ezt... ezt látom. Tehát ööö... ööö...

P: Marad egy ilyen viszonylag zárt dolog? Még néhány fős mennyiségben tagok jönnek, tagok mennek, de nem lesz tömeges nyitás? Ilyesmik.

F: Ez az egyesület része. Ez az egyesület része, ami szerintem azért... azért kevésbé érdekes. Tehát... ööö... ööö... aaa... nézz oda: ha nagyon... nagyon le akarom csupaszítani a kérdést, akkor az egyesület addig érdekes szerintem, és én is egyre inkább így nézem ezt, mint geocaching... potenciális geocaching-játékos, addig érdekes az egyesület, amíg úgy ki tudja fizetni a szervernek a... az üzemeltetését és amíg a... amíg tud egy embert tartani, aki... aki időnként rendbe teszi az adatbázist meg karbantartja a rendszert. Hát me... mert amúgy a dolog működik. Tehát most persze jöhetnek a többi kérdések, intézzék a nemzeti parki engedélyeket, satöbbi. De az alaptevékenységet ha... annyit tud gazdálkodni, hogy ezt... ezt biztosítja, akkor... akkor már dolog működik. A... az összes többi az... az... azt nem... nem tudom...

1:17:00 **P:** Hát a játékot meg viszi a lendület. Tehát a játék az annyira nagyon jó magától, hogy akármi történik körülötte szervezeti szinten...

F: Így van.

P: Ez... e... ennek baja nem tud esni.

F: Így van.

P: Ez nyilvánvaló.

F: Ezé... ezért nem is... ezért nem is nagyon foglalkozom én azzal, hogy most magával az egyesülettel mi van vagy mi lesz, mert nem izgat. Tehát az azért továbbra sem történt úgy meg, hogy én magára hagytam volna ezt az egészet. Ugye az én bepróbálkozásom, hogy akkor vessünk véget ennek az egyesületi történetnek és... és legyen vállalkozás, ez úgy ért véget, hogy... hogy föléledt az egyesület, föléledt a vezetése és új lendülettel belecsapott a munkába. Hát akkor onnantól kezdve megint nem éreztem úgy, hogy gazdátlanul vagy árván hagy... hagytam volna ott ezt az egészet. Viszont, hát ezután a történet után már fokozott sebességgel távolodtam el a... és... és immár kifejezetten a saját elhatározásomból és szándékomnak megfelelően magától a... a... geocaching intézményi részéről. Gyorsan ami papírmunka még volt, azt elintéztem. Se a domain nincs a nevemen már, se a védjegy nincs a nevemen. Ööö... intézményesen semmi közöm nincs hozzá. Csak a... csak a geocaching történelmében vagyok egy bejegyzés. De most már amúgy... amúgy semmi egyéb nem vagyok, mint egy regisztrált felhasználó. Azt hiszem, hogy még egyesületi tag vagyok, bár ebben is némileg bizonytalankodom. De most fog eldőlni, hogy befizetem-e szerintem a következő tagdíjat vagy sem. Ezt majd meglátom, mert túl sok értelmét nem látom egyébként. De... de ezen majd még töröm a fejemet.

1:18:22 **P:** Apropó, tagdíj és tagság. Még egy... egy gyorsat kérdezek. Bár ez egy nagyon szép végszó lett volna, amit mondtál. De... szerinted hogyha anny... annyira a játék a lényeg és az egyesület kevésbé, akkor miért izgat annyira sok embert, hogy ők tagok legyenek? Miért... miért ilyen központi, kardinális, marha nagy kérdés az, hogy... hogy tag, tagság-bővítés, tag akarok lenni, tag akarok lenni?

F: Hááát, ezt nem akarok ilyen marketing tankönyv harmadik fejezetét beidézni. A Maslow-piramis, aminek a különböző igényeknek a hierarchiáját hely... Legalul van az, hogy ne dögöljünk éhen. Aztán jönnek a többiek, hogy már szórakozzunk is meg jól is érezzük magunkat. És a csúcsa ennek az egésznek az, hogy megvalósítsuk önmagunkat. És azt gondolom, hogy ez a... ez a fajta önmegvalósítás, ami túl van már azon, én azt se... azt se hiszem, hogy ezek az emberek, akik itt tekernek, azok mind zsíros bizniszt akarnak csinálni. Mindig voltak ilyen spekulációk is, hogy ki akarja ellopni a geocachinget meg ki akar belőle saját bizniszt csinálni. Én ezt - biztos vannak ilyenek is, de azt gondolom, hogy a többségnél nem erről van szó, hanem... hanem ez az önmegvalósítás. Hogy... hogy én, és akkor részesévé válok valami nagyszerűnek, ami... ami... ami jó és ami... ami... amiért elismerik a tevékenységemet. Ezt szeretjük. Ilyenek vagyunk és... és... és főleg olyanba, amit meg... amit meg egyébként is szeretünk csinálni. Hogyha abba tudunk így sikereket elérni, hát ez a leg... legnagyobb királyság, ami történhet velünk. És szerintem erre... erre gyúrnak ezek az emberek. És hát lepattannak szerencsétlen módon a falról. Hát, majd egyszer biztos lesz olyan, hogy őnekik is sikerül. Tehát azért a... most nem tudom, éppen módosítottunk az alapszabályon, egy kicsit talán nyitottabb. Bizonyos szempontokból talán könnyebb tagokat felvenni. De... azért ne... azért nem lett ez a

bástya könnyebben bevehető, szerintem, ezáltal, hogyha így jobban utánagondolok. De hát semmi sem örök. Látod, a berlini fal is leomlott, úgyhogy énszerintem egy egyesület is úgy éli az életét, hogy... hogy előbb vagy utóbb ott is vannak változások. Nem tudom mi lesz belőle. Tényleg nem látom. Szerintem az oldal működni fog. Aaa... valószínűleg rosszabb nem lesz semmi.

1:20:30 **P:** Az előbb azt hittem, hogy szép végszót mondtál, de látszik, hogy profi kommunikációs szakember vagy, mert a végére mondtál egy még szebb végszót.

Hát, nagyon szépen köszönöm, hogy megosztottad velünk ezeket a dolgokat. Igazából sok hozzátenni valóm szerintem nincsen. Hallottunk sok érdekes, elgondolkodtató tényt és történetet Ferkótól. Gondolkodjatok rajta, írogassatok nekünk a fórumra! Biztos lesz előbb-utóbb második adása is a GeoRádióknak.

Ferkónak még egyszer köszönöm a beszélgetést. Megnyomom a gombot. Sziasztok!

F: Sziasztok!

1:21:02